

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh poteší náva.“

JOSEF KARDINAL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (708) 656 - 1051

Cena \$ 1.50

Address service requested

Roč. (Vol.) XXV - Číslo (No 13)

SATURDAY JUNE 24, 2000 (Sobota 24. 6. 2000)

PROČ MAJÍ ČEŠI V ČERVENCÍ DVA SVÁTKY

*Neuvěřitelné, ale
pravdivé!*

Z Ameriky přicestovali manželé, kteří se chtěli potěšit krásami naší „stověžaté matičky Prahy“. Především měli zájem se seznámit s bohatými dějinami naší země. Přiletěli začátkem července, a tak hned vpadli do dvou dnů, kdy se nepracovalo a obchody byly zavřeny. Zajímali se proč. Recepční v hotelu je informoval: „Máme dva dny svátků.“ Protože jim nemohl dát bližší vysvětlení, obrátili se na číšníka v restauraci. Odpověděl: „Je to výročí nějakých svatých.“ Nic víc se nedozvěděli ani od pokojské, ani od dalších lidí, které nahodile oslovili. Neuspokojivé odpovědi jen stupňovaly jejich zvědavost, a tak se po vysvětlení pidili tím usilovněji.

Nakonec, když už to téměř vzdávali, jim kdosi prozradil: „Pátého července je svátek Konstantina a Metoděje, a šestého července vzpomínáme upálení Mistra Jana Husa.“

O Janu Husovi sice něco věděli, ale Konstantin a Metoděj – to byla jména, která nikdy neslyšeli, a tak si nedali pokoj, až vypátrali tolik, že nakonec mohli poučit ty, kterých se před tím marně tážali.

Když se vrátili zpět domů do Ameriky, poslali nám přátelský dopis: „Nemůžeme než Vám závidět Vaše bohaté dějiny. Udělejte však něco, aby se lidé dozvěděli, proč mají v červenci dva volné dny...“

*Co Čechům právem
závidí nejen Amerika*

Pojem času a vzdálenosti je vskutku relativní. Pro občany České republiky tisíc kilometrů znamená již velkou vzdálenost, zatímco pohled na posledních tři sta let našich dějin považují za ohlédnutí do nedávné minulosti. U Američanů je tomu právě naopak. Tisíc kilometrů, to je pro ně „kousek za rohem“, kdežto tři sta let představuje již hluboké dějiny. A toto odlišné vnímání času se projevuje v rozdílném přijímání hodnot, které nám historie odkázala.

Zatímco cizinci jsou uneseni našimi památkami, my často chodíme uličkami starých měst bez zastavení. Zatímco oni žasnou nad naší historií, my sami ji neznáme. To dokazuje i neznalost svátku 5.července, a přece tento den by měl být připomínkou události, jež nás před více než jedenácti sty lety zařadila mezi národy, které vstoupily do civilizovaného světa. Nám však stačí vědět, že je den volna.

*Co nám připomíná
5.červenec?*

V roce 863 moravský kníže Rostislav vyslal k byzantskému císaři Michalu III. do Cařihradu posly se žádostí, zda by na Moravu mohl poslat učitele, kteří by zde vyučovali a kázali slovanským jazykem. Císař žádosti vyhověl a vyslal jen nevelkou skupinu Řeků, kterou vedli dva Soluňané, bratři Konstantin a Metoděj. Oba opustili nadějnou vědeckou

a státnickou dráhu, a rozhodli se pro službu mezi Moravany.

Málokdo si dnes uvědomuje, jak dalekosáhlý význam pro pozdější vývoj naší víry, kultury a národního vědomí jejich mise měla. Byl to především nadmíru vzdělaný a jazykově nadaný Konstantin (známý též pod jménem Cyril), který ještě před příchodem na Moravu dokonale zvládl staroslověnský jazyk, a dokonce sestavil slovanské písmo. Historikové se shodují, že Konstantin byl jedním z nejlepších učenců tehdejší byzantské říše. Jejich příchod a působení znamená bezesporu začátek našeho písemnictví. Vždyť přinesli a přeložili do srozumitelného jazyka knihu, se kterou se později setkáváme v celých dějinách naší země – Bibli. Jejich překlad byl první mezi Slovany a jeden z prvních v celé Evropě.

To jsou tedy dva muži, kteří si zaslouží, abychom si na ně každý rok 5.července vzpomněli. Bez nadsázky můžeme říci, že nám je právem „může závidět i Amerika“.

Jana Husa nám nepřipomíná jen 6.červenec

Druhý svátek – 6.červenec – je připomínkou osobnosti, která téměř šest set let čeří hladinu českých dějin. Je to rektor vysokého učení pražského, odvážný kazatel z Betlémské kaple – Mistr Jan Hus.

Jestliže jsme v souvislosti s Konstantinem a Metodě-

*Dědictví otců – sv. Cyrila a Metoděje –
zachovej nám Pane!*

jem vzpomněli Bibli, pak nelze hovořit o Janu Husovi a nemyslet při tom na tutéž knihu. Vždyť jeho život nebyl s ničím jiným tak úzce spojen jako s Bibli. Protože mu byla „zákonem nad jiné zákony“, a protože byl přesvědčen, že spravedlivý člověk má o něm přemýšlet ve dne i v noci, přál si, aby se s Bibli seznámilo co nejvíce lidí. Proto se tak rozhodně postavil za to, aby byla přeložena do současné češtiny. Sám jejímu překladu a revizi textu věnoval mnoho let intenzivní práce.

Svým učením se Hus zasloužil o to, že Bible se v našem národě stala živou knihou. Navíc při své práci vytvořil něco s čím se dodnes každý Čech setkává. V psaném textu odstranil až do té doby užívané sprežky a nahradil je diakritikou. Jinak řečeno: odstranil zdvojené souhlásky a místo nich zavedl nad jednotlivými souhláskami háčky a nad samohláskami čárky. Není to tedy jen 6.červenec, co nám Husa připomíná.

Pokračování na str. 4
Potřebujeme ještě dnes Bibli?

Sloupek informací

Prezident Clinton ve dnech 31.května – 5.června navštívil Evropu.

Manželství, respektující křesťanskou mravouku, činí člověka šťastným.

Tři zprávy vztahující se k lidskému zdraví.

V Severním Irsku katolíci a protestanté začali opět společně vládnout.

Prezident Clinton by chtěl před skončením své prezidentské éry dosáhnout tři cílů: uzavření izraelskopalestinské mírové smlouvy; uzavření trvalého míru v Severním Irsku a uzavření smlouvy o kontrole zbraní s Ruskem.

Lisabon – Prezident Clinton se rozhodl podniknout ve dnech 31.května – 5.června svou poslední diplomatickou návštěvu Evropy ještě před skončením svého prezidentského mandátu. Dne 31.května se proto v portugalském hlavním městě Lisabonu setkal s hlavy států Evropské Unie. Dne 1.června v německém Aachenu obdržel „Cenu Karla Velikého“ za své zá-

sluhy o pokrok ve snahách o sjednocení Evropy. V týž den se v Berlíně setkal s německým kancléřem Gerhardem Schroederem, jihoafrickým prezidentem Thabo Mbeki a s izraelským ministerským předsedou Ehud Barakem. Nakonec se pak dne 5. června v Moskvě setkal s novým ruským prezidentem Vladimírem Putinem.

Dne 31. května v Lisabonu prezident Clinton jednal s evropskými vládci o různých společných problémech. Portugalský prezident Jorge Sampaio mu slíbil, že Portugalsko bude „dále podporovat uskutečňování humanitárního a mírového úsilí ve světě“ pod vedením

Spojených států. Prezident Clinton se tam také setkal s vůdcem Palestinců Jase-rem Arafatem, s kterým jed- nal o skončení konfliktů na Blízkém východě; v blízké budoucnosti Arafat proto znovu navštíví Washington. Dne 2.června byl Clinton v Aachenu poctěn Cenou Karla Velikého za své zá- sluhy pro dosažení sjedno- cení Evropy. Spojené státy po druhé světové válce do- pomohly Evropě budovat demokracii, svobodu a pro- speritu. Prezident Clinton za své sedmileté vlády pomohl Polsku, Maďarsku a České republice stát se členy NATO; jeho vláda zasáhla do záležitostí na Balkáně, dopomohla k uzavření míru v Severním Irsku a pomáha- la také Rusku v jeho ekono- mických problémech a di- plomatických záležitostech. Prezident Clinton řekl ve svém projevu, že Evropa je dnes více sjednocená, více demokratická a těší se míru více než kdy dříve. Určitě i zásluhou ekonomické pová- lečné výpomoci USA. Rus- ko asi dnes ještě nemá zá- jem o plné připojení k zá- padní Evropě a k jejím institucím, avšak bude třeba zajistit, aby „východní hra- nice NATO a Evropské Unie se nestaly nepřátelskou překradou proti Rusku, ný- brž, aby byla otevřenou bra- nou pro obchod, cestování a spolupráci pro zajištění bez- pečnosti celé Evropy.“ Krá- tce a dobře, Rusko se ma- nakonec stát opravdu part- nerem západu. V týž den v Berlíně prezident Clinton jednal s dnešním německým prezidentem Johannes Rau a s kancléřem Gerhardem Schroederem, kterým ozná- mil, že teprve později v létě učiní rozhodnutí o tom, zda si Spojené státy zbudují ochranný systém proti dál- kovým střelám „darebác- kých zemí“ jako jsou Irák, Irán a Severní Korea. Pre- zident Clinton se pokoušel získat si schválení této obra- ny proti dálkovým střelám od evropských vládců, avšak i kancléř Schroeder jej varoval, že prý zbu- dování této obrany by pouze

vedlo k opětnému závodění ve zbrojení. Clinton promluvil o tomto svém plánu také před německou televizí, kde oznámil, že Spojené státy jsou ochotny v této věci sdílet s Ruskem svou moderní technologii pro zbudování této obrany, aby Moskva neměla podezření, že je namířena proti ní.

Cena Karla Velikého za význačné přispění ke sjednocení Evropy je nyní udělena každoročně. Tuto cenu dříve obdrželi bývalý ministerský předseda Winston Churchill, český prezident Václav Havel a také dřívější US státní tajemník Henry Kissinger a US tajemník obrany George Marshall.

Dne 4.června prezident Clinton vyjednával v Moskvě s ruským prezidentem Putinem; oba se shodli na dvou důležitých věcech: V Moskvě má být zbudováno varovné ústředí proti jaderným dálkovým střelám, vypáleným proti Rusku, nebo proti Spojeným státům. Každá země proto slíbila zničit 34 tuny plutonia ze svých jaderných hlavic, jichž by každá z obou zemí nakonec měla pouze asi 1,500 až 2,500. Tento projekt má být uskutečněn v příštích dvaceti letech. Putin však v žádném případě nechtěl přijmout požadavek prezidenta Clintona, který chce zbudovat ve Spojených státech po vzoru prezidenta Reagana obranu proti dálkovým atomovým střelám, které by mohly na území Spojených států někdy vypálit nepřátelské režimy „darebáckých zemí“. Putin ani nechtěl přijmout Clintonovu nabídku, že Spojené státy jsou ochotny poskytnout Rusku svou technologii pro společné zbudování této obrany. Prý by to znamenalo zrušení smlouvy ABM (Antiballistic Missile treaty) uzavřené v roce 1972 mezi Spojenými státy a Sovětským svazem. – Dne 5.června pak prezident Clinton promluvil před nižší komorou ruského parlamentu, to je před parlamentem Duma. Byl prvním americkým prezidentem, který před Dumou

kdy promluvil. Ve své řeči vybídl obě země, aby spolupracovaly ekonomicky, vojensky a sociálně. Vlády obou zemí musejí hledat cesty, jak překonat sporné problémy, které je rozdělují, a snažit se řešit problémy chudoby a lidské bídy.

Clinton také jednal s Putinem o Čečensku a o reformách ruské ekonomiky, kterou se dosud nepodařilo přeměnit v kapitalistické hospodářství svobodného trhu a podnikání, zavést v Rusku privatizaci průmyslu, obchodu a bankovníctví podle západního vzoru. Korupce ruské ekonomiky dále trvá a bývalé kádry komunistů dosud kontrolují mnohé významné ruské podniky. Clinton navštívil v Moskvě také svého „přítele“, dřívějšího prezidenta Borise Jelcina.

Později v týž den 5.června prezident Clinton navštívil hlavní město Ukrajiny Kyjev, kde jednal s prezidentem Leonidem Kuchma. Ten mu slíbil, že 15.prosince bude úplně zavřena neslavně proslulá jaderná elektrárna v Černobylu. Prezident Clinton mu proto slíbil americkou finanční výpomoc ve výši 78 milionů dolarů pro uskutečnění tohoto rozhodnutí. Na náměstí před katedrálou sv.Michala pak promluvil k tisícům Ukrajinců, kteří jej nadšeně přivítali. V týž den se pak vrátil do Spojených států.

V USA dnes velká část obyvatel nerespektuje v manželském soužití křesťanskou mravouku a mají z toho jen velké problémy.

Chicago - Profesorka Linda Waiteová, specialista v sociologii, ve svém nedávno vyšlém spisu „Why Marriage Matters“ (Proč je manželství významné) říká: „Zdá se, že manželství přináší podstatné dobrodiní pro muže a ženy v podobě lepšího zdraví, delšího života, radostnějšího pohlavního styku, většího bohatství a lepší výchovy dětí.“ Ve Spojených státech, kde v době naší generace mnozí ve svém manželském spojení

HLAS NÁRODA
(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-621)

Čtírnárodní, věnovaný zájmem našich krajanů všech generací na americkém kontinentu, všem lidem dobré vůle, kteří mají zájem čist Boží slovo v české řeči a zajímají se o dění v rodné zemi svých předků i v různých koutech světa, kde si naši lidé rozvítli zlobou času, vrbodovali nové domovy.

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ KAŽDOU DRUHOU SOBOTU:**

VELEHRAD-ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED BY - WEEKLY BY:
CZECH - AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2340 So. 61st. Ave. CICERO, IL. 60804

Telefon:(708)656-1056

(708) 656-1074

FAX: (708) 656-1090

EDITOR-ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakcím kněhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st. Ave. Cicero, IL 60804
PERIODICAL POSTAGE PAID AT Chicago, IL

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US Per Year \$35

To CANADA Per Year US \$38

Overruns Per Year \$40

BY AIR MAIL : 310 plus 1,35 each air stamps

Právní poradce a zástupce: George T. Drost, 11 South Dunton Ave.
Arlington Heights, IL 60005-1475, Tel. (847) 577-2227

Redakce si vyhrazuje právo zaslání článků a dopisů zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

nezachovávají svědomitě požadavky křesťanské mravouky, však velká část manželství netrvá dlouho. Asi 60 procent nově uzavřených manželství skončí rozlukou a stejně skončí ještě větší procento manželství, uzavřených po rozluce prvního manželství. Mnozí muži a ženy spolu žijí jako manželé, ale jen „na divoko“. Celá čtvrtina mužů a žen, starších 18 let, spolu žijí sice jako manželé, ale nikdy ani civilně manželství neuzavřeli, a dalších 10 procent mužů a žen, jejichž manželství bylo rozloučeno, žijí spolu v druhém svazku jako manželé, ale bez formálního uzavření manželství. U Afroameričanů celých 40 procent dospělých spolužijí jako manželé, ale jen „na divoko“ bez právních manželských závazků. Ve Spojených státech se proto celá třetina dětí rodí mimo manželství jako „ne-manželské“. Tyto děti, podobně jako děti rozloučených manželů, často pak opouštějí školu, nechťejí studovat, dopouštějí se různých zločinů, jsou už ještě v dětství pohlavně aktivní, mají vlastní děti v době svého nedospělého věku a nejsou rovněž schopni uzavřít trvalé manželství. Mnozí uvědomějí rodiče proto posílají své děti do soukromých náboženských škol, kde jsou vedeny nejen k tomu, aby poctivě studovaly, nýbrž zároveň se naučily křesťanské mravouce, jejíž respekt je vede k tomu, aby se za svých studií zdržovaly pohlavního života a uzavřely takové manželství, které zůstane trvalé a šťastné až do konce. Jenomže za stávajících okolností mnozí afroameričtí a mexičtí chudí ro-

diče nemají na soukromou školu peníze, a tak zůstává problém nevyřešen všude tam, kde není „rodina v pořádku“.

Rady generálního chirurga pro uchování si dobrého zdraví. Chemoterapie snižuje činnost lidského mozku. O vztahu náboženství k lidskému zdraví.

Washington – US generální chirurg Dr. David Satcher dal Američanům nedávno tato doporučení k zachování si dobrého zdraví: 1) Zvýšit svou denní tělesnou činnost. 2) Mít pravidelnou zdravotní prohlídku, včetně zjištění krevního tlaku a stupně cholesterolu. 3) Je třeba přestat kouřit. 4) Je nutno snížit svou přílišnou tělesnou váhu. 5) Je třeba jíst dobře vyváženou stravu. 6) Je třeba zajistit si dobrou hygienu náležitým čištěním zubů a mytím svých zašpiněných rukou.

Ti, kteří přežijí onemocnění rakovinou pomocí chemoterapie, vědí, že silně agresivní léky, užívané při chemoterapii, u nich vyvolávají velmi nepříjemné problémy. Špatně vidí, špatně slyší, na všechno zapomínají, mají pomatené myšlení, trpí tékavostí a roztržitostí, těžko se soustředí, nejsou schopni žádné matematiky bez počítačů, musejí aspoň dvakrát přečíst každý text, aby mu porozuměli, nemají chuť k jídlu a často trpí zácpou. Lékaři je však ujišťují, že tyto nepříznivé problémy je zase postupně opustí, a že budou myslet normálně, až se uzdraví z rakoviny pomocí chemoterapie. Nedávno psychologové a jiní specialisté univer-

zity „Dartmouth Medical School“ na schůzi organizace American Cancer Society v Tampo, FC. však oznámili, že podle výsledků desetiletého studia stovek pacientů, uzdravených z rakoviny pomocí chemoterapie, je skutečnost jiná. Dospěli k závěru, že mozková schopnost těchto uzdravených pacientů zůstává velmi omezená, často je o 50% horší než byla v době před zahájením chemoterapie. Byli podrobeni různým testům jejich intelektuálních schopností a bylo zjištěno, že jejich stav se nezlepšuje a jejich potíže že trvají dále. Mají například vážné poruchy v soustředování se, ve vzpomínání a v mozkové činnosti vůbec.

Na lékařských fakultách v USA se dosud málo vědců zabývá vztahem mezi náboženskou vírou a lidským zdravím. Někteří specialisté v psychologii, psychiatrii, sociologii i v medicíně však v poslední době upozorňují na své objevy v tomto oboru. Podle jejich nálezů lidé se silnou náboženskou vírou jsou často tělesně zdravější a žijí déle než ti lidé, kteří v žádné náboženství nevěří nebo jsou nábožensky lhostejní. Shledali, že nábožensky horliví lidé snadněji přežijí srdeční operace, mají nižší krevní tlak, silnější zdravotní odolnost a snadněji překonají depresi. Náboženství, duchovní život a život z víry mají tedy zřejmě příznivý vliv i na lidské zdraví. Tito lidé se rovněž varují různých mravních chyb. Tak si dnes začíná také samotná zdravotní věda

všimnout toho, že zachovávání desatera lidskému zdraví prospívá a jeho nedodržování mu naopak škodí.

V Ulsteru katolíci a protestanté mají své „vigilanty“, kteří krutě trestají své politické protivníky. Milice IRA bude muset brzo začít skládat své zbraně.

Belfast – Protože katolická milice IRA slíbila 6.května, že tajná skladiště svých zbraní podřídí kontrole neutrálních pozorovatelů, londýnská vláda obnovila 30.května společnou vládu katolíků a protestantů v Severním Irsku. David Trimble, předseda protestantů a ministerský předseda společné vlády, prohlásil, že tato společná vláda bude dále existovat pouze v případě, že IRA brzo začne uskutečňovat své odzbrojování. V protestantské zákonodárné jen malá většina jejich členů vyslovila svůj souhlas s obnovením společné vlády v Severním Irsku. Při této příležitosti bylo upozorněno na existenci zvláštního problému v Severním Irsku. Jak katolíci, tak protestanté tam mají své vlastní „vigilanty“, kteří krutě trestají jednotlivce, kteří se dopustí „protisociálního chování“ vůči jejich politickým protivníkům. Často do nich totiž střílejí, nebo je kladivy či holemi napadají. Katolická milice IRA právě dne 6.května krutě potrestala 19-letého katolického mladíka tím, že jej militanti ho zbili, polámali mu kosti včetně jedné páteře, takže jen zázrakem zůstal na živu. V tomto roce

prý už bylo podobně krutě potrestáno 59 protestantů protestantskými gangy za jejich vstřícnost vůči katolíkům a 40 katolíků katolickými gangy za jejich ochotu spolupracovat s protestanty. Policie je prý proti těmto gangům vigilancí bezmocná.

Dne 1.června kabinet Severního Irsku začal znovu vykonávat svou vládní funkci přerušenou letos v únoru, protože tehdy ještě milice IRA zásadně odmítala začít skládat své zbraně. Tuto vládní moc spolu sdílejí dvě protestantské politické strany a dvě katolické. Protestantská Unionistická strana Ulsteru, jejímž předsedou je David Trimble a byl zvolen i ministerským předsedou společné vlády, obdržela čtyři ministerská křesla a katolická Sociálně-demokratická strana práce obdržela rovněž čtyři místa. Protestantská Demokratická unionistická strana obdržela ve volbách dvě místa a katolická strana Sinn Féinu (jejímž předsedou je Gerry Adams) obdržela také dvě místa. Na první zasedání dne 1.června se však nedostavili dva ministři protestantské Demokratické unionistické strany. Chtěli tím projevit svůj nesouhlas s obnovením společné vlády, protože IRA dosud své zbraně neodevzdala. Trimble ihned varoval oba ministry, kteří se k zasedání nedostavili, že „nesmějí vést guerilovou válku proti vládní koalici“, a že musejí svou vládní funkci vykonávat.

Hledám rodinu anglicky mluvící,
která by se postarala
(o prázdninách)
o 10 letého chlapce
z České republiky
za účelem zdokonalení
anglického jazyka.
Kontakt: Helena
Tel.: (708) 785 2933

Matice Vyššího Vzdělání poskytuje téměř sto let
stipendia americkým studentům
českého a slovenského původu

pro studia na amerických kolejích a universitách.

Pro informace a formuláře žádosti napište na:
Council of Higher Education, P.O. Box 136,
Brookfield, Illinois 60513

Nebo telefonujte na:
(847) 966 9741

Žádosti musí být v kanceláři Matice
před 1.červencem 2000

FOR SALE
APARTMENT BUILDING IN BEAUTIFUL AND
HISTORICAL RESORT SPA TOWN OF
PODĚBRADY
CHOICE LOCATION JUST AROUND THE
CORNER FROM THE BEAUTIFULLY
LANDSCAPED MAIN PARK (Lázeňský Park)
AND NEXT TO A SMALLER ALSO
LANDSCAPED PARK.
Three story building with 7 apartments, well
maintained with manager on site, Benešova ulice.
Please call: Dana Perkins (310) 459-1641.
E-mail: perki@ucla.edu
Fax: Hana Mikl (408) 253-5349

DOBA "BĚHEM ROKU"

TĚLA A KRVE PÁNĚ

ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Ex 24,3-8)

Mojžíš přišel a sdělil lidu všechna Hospodinova slova — všechna ustanovení. Všechnen lid odpověděl jedním hlasem: »Všechna slova, která mluvil Hospodin, splníme!«

Mojžíš pak napsal všechna Hospodinova slova; druhý den časné zrána vstal a vystavěl pod horou oltář a dvanáct pamětních kamenů podle dvanácti kmenů Izraele. Poslal jinochy z izraelských synů, aby obětovali celopaly a přinesli jako pokojné oběti Hospodinovi býčky.

Mojžíš vzal polovici krve, vлил ji do obětních misek a polovici krve postříkal oltář. Vzav pak knihu smlouvy a četl ji nahlas lidu, který řekl: »Poslušně splníme vše, co mluvil Hospodin!«

Potom Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: »Hle, to je krev smlouvy, kterou Hospodin s vámi sjednal podle všech těchto slov.«

ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM
(Žid 9, 11-15)

Bratři! Kristus přišel jakožto velekněz budoucích dob; prošel stánkem větším a dokonalejším, který není udělán lidskýma rukama, to je: nenáleží k tomuto stvořenému světu, a vešel jednou provždy do svatyně ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví, a získal nám vykoupění pro věčné časy.

Když už samo pokropení krví kozlů, býků a popel z jalovic posvěcuje ty, kdo jsou nečistí, čím spíše krev Krista, který skrze věčného Ducha nám sebe přinesl Bohu jako oběť bez poskvrny, očistí nám svědomí od mrtvých skutků, abychom mohli sloužit Bohu živému.

A proto on je zprostředkovatelem nové úmluvy. Muselo dojít k jeho usmrcení, aby dal dosti učinění za hříchy spáchané v době, kdy ještě platila ona dřívější úmluva. Tím se povoláním dostává splnění slibu o dědictví v nebi.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA
PODLE MARKA
(Mk 14, 12-16, 22-26)

Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: »Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?«

I poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: »Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka? A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!« Učedníci šli, a když přišli do města, našli všechno, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka.

Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: »Vezměte, toto jest mé tělo.« Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: »Toto jest má krev smlouvy, která se prolévá za mnohé. Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy ho budu pít nový v království Božím.«

Když zazpívali chabzpěv, vyšli na Olivovou boru.

13. NEDĚLE »BĚHEM ROKU«

ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI
(Mdr 1, 13-15, 2, 23-24)

Bůh neudělal smrt a nelíbí se jí, když hynou živí. Vše-

Potřebujeme ještě dnes Bibli?

Pokračování ze str. 1

V minulosti sehrála Bible nejenom v našich zemích, ale v celé Evropě významnou úlohu. Po celá staletí byla učebnicí duchovních hodnot jedinců i celé společnosti. Z biblického bohatství čerpali nejenom tvůrci kulturních a uměleckých hodnot, ale i ti, kdo formovali společenské, právní a sociální řády. Aniž si to uvědomujeme, užíváme dnes mnohé ovoce, které vyrostlo z biblických kořenů.

Vždy, když se společnost dostala do krize, našli se jedinci, kteří z Bible poznali, že existují nadějná vý-

chodiska. Proto připomínali duchovní a morální hodnoty, které jsou zárukou každé prosperující společnosti. Pokud se lidé v minulosti nechali oslovit a osvědčené rady Bible přijali, poznali ty nejhlubší příčiny svého stavu a v mnoha oblastech života se projevilo oživení.

Není třeba připomínat, že žijeme v době všeobecného zpochybnění duchovních a morálních hodnot. Proto vedle hospodářského oživení potřebujeme uzdravit i narušené vztahy ve společnosti a v rodinách. Vytrácí se úcta k životu, člověku a

autoritám. Pravou autoritu lidé nahrazují „bohem“, který se nazývá kariéra, moc a peníze. Máme svobodu a demokracii, ale často jsme svědky, že samotná svoboda bez výchovy k zodpovědnosti nepřináší očekávané výsledky.

Naše generace si musí znovu uvědomit, co je dobré a co zlé, co životu prospívá a co mu škodí, k čemu a jak využít svobodu poznání a podnikání. Máme-li něčím přispět do společenství evropských národů, potřebujeme si ujasnit, co je základem dobrých a prospěšných vztahů mezi lidmi vůbec. Společnost však nelze vychovávat jinak než výchovou jedinců.

Nevyžaduje právě dnešek, abychom se ohlédlí po hodnotách, které nám Bible nabízí? Vždyť jsou odkazem velkých osobností našich dějin, jejichž památku si každoročně připomínáme na začátku července.

V posledních desetiletích se v některých zemích učilo, že Bible je kniha zastaralá, a že dnešnímu člověku nemá co dát. Současná situace ve světě však ukazuje, jak scestný názor to byl. Ještě nikdy nebyl takový hlad po Bibli jako nyní, a poptávka mnohde převyšuje možnosti dodávky.

Není tajemstvím, že jsou země, kde někdejší vládcové Bibli jednou provždy odepali: oblasti bývalého Sovětského svazu, Bulharska, Rumunska, Albánie a další. Dnes v těchto zemích milióny lidí po ní vztahují ruce. Tiskárny chrlí ve vysokých nákladech nová a nová vydání této stále živé knihy.

Není právě nyní vhodná doba, abychom se zamysleli, jestli by nebylo prospěšné navázat na osvědčené národní tradice a nechat se oslovit sice „starou“, ale stále živou Knihou – Bibli?

International Bible Society
Mezinárodní biblická společnost
Malířská 6
170 00 Praha 7
Česká republika

choo však stvořil, aby bylo; výtvoři světa přinášejí prospěch, není v nich zhodný jed; ani smrt nevládne na zemi. Spravedlnost nepodléhá smrti.

Vždyť Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, udělal jej jak obraz vlastní přirozenosti, aleť áblovouizávisťi přišla smrt na svět, okusi ji ti, kdo jsou v jeho moci.

ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO
APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM
(2 Kor 8,7,9,13-15)

Bratři! Jako vynikáte po každé stránce: ve víře a ve slově, v poznání, v horlivosti a v lásce, kterou jste od nás přijali, tak se vyznamenejte i v tomto díle lásky.

Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, bohatý, stal se pro nás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby.

Nesmí se totiž stát, že byste jiným v tísní ulehčili, a sami do ní upadli. Spíše má nastat jakési vyrovnání: za nynějších okolností to, co vám přebývá, přispěje jim v jejich nedostatku, aby zase jejich přebytek doplnil to, co potřebujete vy. Tak se to vyrovná. V Písmě to stojí také tak: Kdo mnoho (nashíral), tomu nepřebývalo, a kdo málo, neměl nedostatek.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA
PODLE MARKA
(Mk 5, 21-24, 35b-43)

Když se Ježíš přeplavil v lodi opět na druhou stranu, shromáždil se k němu velký zástup, když ještě byl na břehu moře. Tu přišel jeden představený synagogy, jménem Jairo, a sotva Ježíš spatřil, padl mu k nohám a úpěnlivě ho prosil: »Má dcera umírá. Pojď vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!« Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním.

Přišli lidé z domu představeného synagogy a řekli: »Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Mistra?« Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagogy: »Neboj se, jen věř!« A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.

Když přišli do domu představeného synagogy, spatřil velký rozruch, pláč a kvílení. Vešel dovnitř a řekl jim: »Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí.« I posmívali se mu.

On však všechny vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoupil tam, kde dítě leželo. Vzav ji za ruku a řekl: »Talítha kum«, což znamená: »Děvče, pravím ti, vstaň!« Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení. Přísně jim nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.

5.ČERVENCE
SV.CYRILA,MNICH,A METODĚJE,BISKUPA
ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 61,1-3)

Duch Pána, Hospodina je naďe mnou, protože Hospodin mě pomazal, poslal mě přinést radostnou zprávu ubohým, obházet ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmouceným na Siónu dát místo popela věnec, olej radosti místo smutečního šatu, místo malomyslnosti jásot. Budou se nazývat »duby spravedlnosti«, které Hospodin štípil pro své oslavení.

ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO
APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM

Bratři! Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milostivě pomáhá. V jednání nepoužíváme nečestných úskoků, nepočínáme si chytrácky ani nefalšujeme Boží slovo. My hlásáme pravdu zcela otevřeně, a tak si získáváme přízeň všech těch lidí, kteří nás posuzují podle zásad svědomí před Bohem.

Vždyť nehlásáme sebe, nýbrž kázeme, že Ježíš Kristus je Pán, my však jsme vaši služebníci, protože tak chce Ježíš. Neboť Bůh, který řekl: 'Ať se tmy zazáří světlo!', zazářil i v našem srdci, aby osvětlil lidi poznáním Boží velebnosti na Kristově tváři.

Ten poklad však máme v nádobě hliněné. To proto, aby se to připisovalo Bohu, když projevuje takovou nesmírnou účinnost.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA
PODLE LUKÁŠE
(Lk 10,1-9)

Pán ustanovil ještě sedmdesát jiných (učedníků) a po dvou je poslal před sebou do každého města a místa, kam chtěl sám přijít. Řekl jim: Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal na svou žeň dělníky.

Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec, ani mošnu, ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte.

Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: 'Pokoj tomuto domu!' A bude-li tam muž hodný pokoje, váš pokoj na něm spočine; jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť dělník má právo na svou mzdu!

Nepřecházejte z domu do domu. A když přijdete do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte tam nemocné a povězte lidem: Přiblížilo se k vám Boží království.

Dr. Jiří Drejnar, prezident Mezinárodní biblické společnosti v České republice s Pat Michalskou, asistentkou guvernéra státu Illinois pro etnické skupiny a Johnem Richardem, prezidentem Československé Národní Rady Americké v Chicagu, při návštěvě Jiřího Drejnar v Chicagu u příležitosti oslav 150. výročí narození T.G.Masaryka

ZNOVU K OTÁZCE MISTRA JANA HUSA

Pravdy každému přejte!

Kolem výsledků několikaleté práce »husovské komise« zavládlo ticho, jako by všechno skončilo u papežova politování nad krutou smrtí českého univerzitního mistra. Ohlasy, s jakými jsme se setkali ve sdělovacích prostředcích, však naznačují, že informovanost o této záležitosti byla zatím spíše nedostačující. K tomu, aby vyslovil své politování, nepotřeboval papež několikaletou práci odborníků. Jeho zájem směřoval k tomu, abychom si všichni kontroverzní postavu postavili do správného světla a očistili svou historickou paměť od emocionálních legend a mýtů, které vyvolaly nejen mnoho iluzí, ale i mnoho trpkostí, rozdělení a nevraživosti. Co bychom po práci komise i mezinárodního symposia na Lateránské univerzitě měli vzít na vědomí?

Jakkoliv se nám dnes jeví smrt Jana Husa na hranici krutá a politováníhodná, nelze ji pokládat za justiční omyl. Pečlivé studium pramenů, ať je prováděli katolíci či nekatolíci, nenašlo možnost Husa rehabilitovat a prohlásit za nespravedlivě odsouzeného. Velice střízlivě a věcně je třeba také hodnotit, že jej papež ve svém projevu řadí mezi »reformátory«. Italský originál jej ve skutečnosti zařazuje mezi ty, kteří »aspirovali na úkol reformovat církev«. V této »aspiraci« se k nesporně dobré vůli připojují bohužel také tragické osobní omyly, jejichž důsledky se netýkají pouze samotné osoby Husovy, ale celého dalšího historického vývoje. Samotnou kritiku zlořádů, jakkoliv oprávněnou, která nevede k nápravě řádu, ale k anarchii, těžko můžeme označit za reformu. Zdá se, že bude daleko snazší pro katolickou stranu vyslovit politování nad Husovou smrtí než pro Husovy obdivovatele vzdát se anti-

řimského komplexu a legend, které byly s Husovou osobou spojovány především v 19. a 20. století.

Hus je vysoce oceňován a představován jako bojovník za pravdu, za kterou neváhal položit i svůj život. Tragédie je ovšem v tom, že to, co pokládal Hus za pravdu, byl omyl, který není možno za pravdu označit ani dnes. Husovo teologické učení, tak jak je hlásal, nemůže dnes převzít a hájit žádná z církví. Na Husově příkladu bychom se měli poučit, že sebevětší kladný ohlas, s jakým se výmluvný hlasatel reforem setká u širokých vrstev, nemusí být zdaleka potvrzením, že je na správné cestě. Četné příklady, jak se tímto způsobem naopak prohlubují omyly, které mohou vyústit do velkých tragédií, nacházíme i v dějinách dvacátého století. Za pravdu je chvályhodně bojovat, ale nejdříve musí být ověřena pravda věrohodně nalezena. O pravdě ovšem nerozhoduje názor většiny.

Tragickým postojem, kterému Hus podlehl pod vlivem lidového ohlasu a přízně světské moci, byla jeho netolerance k jiným názorům. Rozhodně jej nelze dávat za vzor, jak respektovat svobodu svědomí. Je možno říct, že se na jeho hlavu v Kostnici osudově vrátilo to, co sám ve své vlasti rozpoutal. Jeho »počeštění« pražské univerzity směřovalo ve skutečnosti k odstranění nepohodlných odpůrců, kteří odmítali přijmout Wiclefovo učení. Především však byl Hus krajně nesnášenlivý vůči duchovenstvu, které nesdílelo jeho názory a které pak uposlechlo vyhlášení interdiktu nad Prahou, když sám podněcoval nevybíravé násilí, s jakým proti poslušným a věrným postupovala světská vrchnost. Stížnosti pronásledovaného duchovenstva se dostaly až k papeži Janu XXIII. a od-

Socha Mistra Jana Husa na nádvoří Karlovy university v Praze
tud až na kostnický koncil a dále poškodily jeho pověst. Jak napsal evangelík František Palacký, Hus »zapomněl, že i pokora a poslušnost patří ke křesťanským ctnostem«. Dodejme, že tyto ctnosti nejsou jen nějakou osobní ozdobou, ale předpokladem pro dobré lidské soužití a fungování společenského řádu.

Gloriola sociálního revolucionáře, jakou opatřila Husovi marxistická historiografie, je zcela neopodstatněným výmyslem, který nicméně v mnoha myslích přetrvává. Je tedy zapotřebí, aby veřejnost měla brzy v rukou materiály, které jsou výsledkem nejnovějšího bádání. Zjistí přitom také, že se nezasloužené celá desetiletí přehlíželo, co v této věci napsali např. Jan Sedláč, Augustin Neumann nebo Karel Pekař. Budeme si muset zvykat na to, že tak jako postava, která stojí na Staroměstském náměstí, neodpovídá historické skutečnosti, tak jí neodpovídají ani představy a legendy, jimiž opřel Husa vlastenecký romantismus, Jirásek, poválečné »los-von-romství« (»Pryč od Říma!«) či Zdeněk Nejedlý. Návrat k pravdě může být trpký, až šokující. Ale sám Hus nám vzkázal: »Pravdy každému přejte!« Od mýtů a legend je třeba také oprostit tzv. revoluční husitské hnutí. Jeho objektivní zhodnocení nás nutně vyvede ze zžitých představ, že šlo o jedno z vrcholných období českých dějin. Snad pak začneme vůbec pokorněji smýšlet o své skutečné národní velikosti.

Lubomír Štula
Světlo 10/2000

Historie Velehradu

Severozápadně od Uherského Hradiště v malebném údolí potoka Salašky pod siluetou chřibských vrchů se nachází Velehrad, známý starobylým cisterciáckým klášteřem a spojovaný s cyrilometodějskou tradicí.

Jméno „Velehrad“ bývá odvozováno ze staroslovanského názvu „velí grad“ – tedy velký, mohutný hrad. Nejstarší písemný doklad pro jméno Veligrad nebo Welegrad pochází z 1. poloviny 12. století. Jménem Velegrad je v 1. polovině 13. století označována vesnice při řece Moravě (dnešní Staré Město) a jednak nově založený klášter. Od 14. století zůstal název Velehrad pouze klášteru. Proto již rýmovaná Kronika česká tak řečeného Dalimila nazývá sv. Metoděje arcibiskupem velehradským.

Klášter na Velehradě byl první cisterciácký klášter na Moravě. Cisterciácký řád vznikl 1098 ve Francii a navázal na bohatou tradici řádu benediktinského. Velehradský klášter byl založen roku 1205 přičiněním olomouckého biskupa Roberta, původně opata cisterciáckého kláštera v Nepomuku v Čechách a moravského markraběte Vladislava Jindřicha I., bratra českého krále Přemysla Otakara I., který klášter obdařil potřebným majetkem.

Dvanáctičlenná kolonie mnichů a konvršů (to byli laičtí řádoví bratři, kteří vykonávali řemeslné nebo pomocné práce) s opatem Thizelinem přišla na Velehrad z kláštera v Plasích u Plzně a provizorní obydlí v blízkosti budoucího kláštera obsadila 11. listopadu 1205. V následujícím roce 1206 vzala existenci velehradského kláštera na vědomí generální řádová kapitula a v roce 1208 nový klášter potvrdil papež Inocenc III.

Nový cisterciácký klášter na Velehradě měl plnit rozsáhlé úkoly náboženské, národohospodářské i kulturní a

mimo to se měl stát mauzoleem Přemyslovců na Moravě.

Stavba kláštera probíhala v letech 1215 – 1235 a brzy zde byla vybudována románsko-gotická bazilika Panny Marie, křížová chodba a budova konventu. Vše jako mistrovské dílo středověké architektury a kamenického řemesla.

Klášteřní kostel byl posvěcen již v roce 1228 biskupem Robertem, za účasti krále Přemysla Otakara I. a předních členů české a moravské šlechty a při této příležitosti byly do výklenku v křížové chodbě přeneseny pozůstatky markraběte Vladislava Jindřicha I., zakladatele kláštera, který zemřel roku 1222.

Pozemkové dary zakladatelů i pozdějších četných donátorů učinily z velehradského kláštera jeden z nejbohatších církevních ústavů na Moravě a již ve 13. století proslul klášter kolonizační činností a dobrým hospodářstvím. Jan Lucemburský pak roku 1315 osvobodil klášter od světské jurisdikce a v době karolínské, kdy začalo být místo samé dáváno do souvislosti s cyrilometodějskou tradicí, obdržel velehradský opat právo pontifikátu (mohl nosit stejné insignie a konat podobné liturgické úkony jako biskup). Tak se dostal velehradský opat mezi čelní preláty Moravy hned za biskupa a členy olomoucké kapituly.

V roce 1421 byl Velehrad zničen husity pod vedením Bedřicha ze Strážnice. Ti klášter napadli za časného nedělního rána 12. ledna 1421. Většinu mnichů se podařilo utéci do královského města Hradiště, avšak pět mnichů s opatem Janem bylo upáleno uprostřed kostela na hranici udělané z bohoslužebných rouch, obrazů, soch, knih a dalšího zařízení kláštera. Mimo nejdůležitějších listin a několika rukopisů se nepodařilo zachránit z toho, co zde bylo po dvě

století shromažďováno, zhořela nic. Z kulturní škody, k níž zde došlo, je třeba nejvíce litovat bohatého klášterního archivu a knihovny a nakonec i zničení i vynikající architektonické památky na Moravě. Husité otevřeli i hrobku zakladatele kláštera Vladislava Jindřicha I. a její obsah byl rozmetán, po důkladném vyplenění byl celý klášter zapálen a ponechán svému osudu.

Po válkách husitských byl klášter znovu obnoven a jeho opatové nabyli původní vážnosti. Zle však na klášter dolehla vlna německé reformace. Klášter se téměř rozpadl, v roce 1546 zde zbývalo jen devět mnichů a 1547 byly všechny klášterní statky zastaveny. Ovšem již opatové konce 16. století Mikuláš Kromer a Ekhard ze Schwoben se účinně pokoušeli o obnovu kláštera.

Brzy na to však postihly klášter události třicetileté války. Po vypuknutí českého stavovského povstání byl klášter vládou moravských stavů zkonfiskován a někdy na počátku roku 1620 byly klášterní statky rozprodány. Po bitvě bělohorské se poměry vrátily sice do původního stavu, avšak již roku 1623 byl klášter opět napaden, tentokrát sedmihradským vojskem vévody Bethlena Gábora, které během svého třidenního pobytu v klášteře obrátilo všechno v popel a trosky.

Za opata Jana Greifenfelsa z Pilsenburka (1629-1650) se však klášterní hospodářství opět zlepšilo a byla zahájena rozsáhlá přestavba celého kláštera. Avšak obrovský požár 27. prosince 1681 zničil všechny klášterní budovy a konventní kostel se vším zařízením.

Velehrad však ožil novým ruchem a během padesáti let byl dokonale obnoven. Přestavba kláštera a kostela s veškerou interiérovou výzdobou byla dokončena v roce 1735, kdy byl vysvěcen nový velkolepý chrám, který

se stal jednou z největších a nejhodnotnějších staveb na Moravě, a který si přes všechny stavební změny, úpravy a barokní výzdobu ponechal základní charakteristický ráz románsko-gotické stavby.

V této době, takzvané rekatolizace po třicetileté válce pak sehrál Velehrad nesmírnou úlohu jako poutní místo cyrilometodějské a každoročně sem přicházely tisícové zástupy poutníků z blízka i z daleka.

Reformní činností císaře Josefa II. však byl roku 1784 velehradský klášter zrušen a jeho majetek rozprodán a konventní kostel se stal kostelem farním pro obce Velehrad a Salaš.

Od roku 1885 se pak dostávají na Velehrad Jezuity, kteří zde zřídili kolej a později řádové gymnázium. Na počátku 20. století se zde konaly světoznámé unionistické sjezdy, které měly za cíl sblížit křesťany západní a východní církve a připravit půdu pro jejich sjednocení. V roce 1927 byl kostel Nanebevzetí Panny Marie papežem Piem XI. povýšen na Baziliku minor. V letech 1935-1939 proběhla v klášteře rozsáhlá renovace, která vrátila velehradskému kostelu původní barokní lesk. Bylo provedeno odvodnění celého klášterního areálu a při archeologických vykopávkách byly objeveny pozůstatky středověkého cisterciáckého kláštera, které lze dnes shlédnout v přístupném lapidáriu. Novodobý rozkvět Velehradu byl však znovu přerušen, když totalitní komunistická vláda roku 1950 zrušila velehrad-

ský jezuitský klášter a řeholníci byli odvezeni do internčních táborů. V roce 1953 byl v klášterním komplexu umístěn ústav „Vincentinum“ z Prahy – Břevnova, určený pro duševně a tělesně postižené osoby.

Věřící však na Velehrad nezapomněli. Přes všechny překážky stále přicházeli na poutě k uctění památky slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Velkou manifestací víry byla slavná kněžská pout' v roce 1985 při příležitosti jubilea 1100 let od smrti sv. Metoděje, která dala podnět k desetiletí mravní a duchovní obnovy našeho národa. A následující cyrilometodějské poutě za účasti tisíců věřících z Čech, Moravy a Slovenska byly ukázkou, že náš národ nese dědictví otců, poklad víry a připravily duchovní podhoubí pro pád totalitního systému u nás v roce 1989.

Nejen národní, ale celoevropský význam Velehradu byl pak potvrzen návštěvou papeže Jana Pavla II. 22. dubna 1990, který zvýdhl úlohu spolupatronů Evropy svatých Cyrila a Metoděje v dějinách celé církve a vyslovil přání, aby se Velehrad stal centrem soudobého křesťanského dění.

Dnes požehnané na tomto památném místě opět působí otcové Jezuity a v jejich sousedství mají svůj mateřský dům sestry kongregace sv. Cyrila a Metoděje. V průběhu celého roku se na Velehradě konají mnohé poutě a v klášterních prostorách duchovní cvičení, kursy a různá sympozia.

*Podle Davida Janíka:
„Historie velehradské baziliky“*

Anna Faltusová vyznamenána prezidentem Havlem

Sestra Anna Faltusová, v osmdesátých letech místo-
předsedkyně ústředí Česko-
slovenské národní rady
americké, byla 20. dubna t.r.
vyznamenána pamětní me-
dailí prezidenta Václava
Havla za svoje zásluhy o
svobodu a demokracii v Če-
skoslovensku. Medaili jí
předal v domě její dcery pa-
ní Věry Bernardové v Ocala
na Floridě čestný konzul
České republiky, sídlem ve
Fort Lauderdale, pan Alan
Becker. Tímto aktem bylo
konečně oceněno Českou
republikou úsilí a práce An-
ny Faltusové zejména na
poli lidských práv, za její
odbojovou činnost v době
druhé světové války ve Vel-
ké Británii, za spolupráci s
Chartou 77 a neúnavnou
informační a překladatel-
skou službu pro Bílý dům,
Britské zahraniční minister-
stvo, NATO, Státní depart-
ment a Helsinskou komisi.

Její obětavá práce v exilu
začala v druhé světové válce
v Londýně, kam přijela ve
svých devatenácti letech
v roce 1939. Dobrovolně
vstoupila do britské vojens-
ké ženské jednotky (Aux-
iliary Territorial Service),
pracovala pro londýnskou
exilovou vládu a čs. vysílání
BBC v době největšího
bombardování Londýna.

Po válce pracovala pro
čs. úřady v Paříži. Komuni-
stický únorový převrat ji za-
stihl právě tam. Do vlasti se
již nevrátila a v roce 1957
s manželem a dcerou našli
nový domov ve Spojených
státech.

V USA sestra Anna Faltu-
sová navázala na svoji čin-
nost za války. Stala se člen-
kou Rady svobodného Čes-
koslovenska, pracovala v
Československé národní ra-
dě americké, v Čs. národní
radě žen, v SVU, podporo-
vala Fond pro českosloven-
ské uprchlíky a pomáhala
ještě v dalších organizacích.
Po přestěhování do Was-
hingtonu, D.C., v sedmdesá-
tých letech se s velkým úsi-
lím věnovala akci ve pro-

spěch dětí exulantů zadržo-
vaných komunistickým re-
žimem v Československu.
Podalilo se jí prosadit slyše-
ní před Senátním výborem,
kde pak vypovídali rodiče
zadržovaných dětí.

Po vyhlášení Charty 77 si
vzala A. Faltusová za úkol
co nejrychleji překládat do
angličtiny všechny dostupné
zprávy o pronásledování
chartistů a dokumenty Char-
ty 77 i výboru na obranu
nezákonně stíhaných
„VONS“. Dokumenty pře-
vedené do angličtiny pak
předávala na Státní depart-
ment, vlivným politikům a
kongresovým komisím, ze-
jména „Helsinské komisi“,
„Commission on Security
and Cooperation in Europe“. Jen
díky její neúnavné práci
jí byly dveře na vlivná místa
ve Washingtonu otevřené a
americké úřady získávaly
autentické dokumenty, které
pak používaly ve svém ná-
tlaku na komunistické Čes-
koslovensko a celý Sovět-
ský blok při různých diplo-
matických jednáních.

Dokumenty Charty jí posí-
lal z Vídně Dr. Ivan Medek,
pozdější kancléř prezidenta
Havla; jiné zprávy získávala
z Hlasu Ameriky, kde pra-
covala na částečný úvazek
vedle svého „civilního“ za-
městnání v bance. A. Faltu-
sová věnovala práci pro
svobodné Československo –
pro „naši věc“ – jak říkala –
všechno. To vše samozřej-
mě zdarma, na úkor svého
zaměstnání, rodiny, zdraví a
finančních obětí.

S její aktivitou jsme se
setkávali také v republikán-
ských etnických klubech
„Heritage“ a v „Captive Na-
tions“, když bylo v osmdesá-
tých letech zapotřebí zak-
tivizovat americké politiky
k „úbrojení“ a ekonomickému
vysílení „Říše zla“ –
Sovětského svazu. Při růz-
ných příležitostech byla při-
jímána na Státním depart-
mentu, jednotlivými kon-
gresmany i v Bílém domě.

Po pádu totality v listopa-
du 1989 pracovala A. Faltu-

sová ještě několik roků, ale
hlásící se nemoci ji donutily
odejít do důchodu. V po-
sledních letech překonala
několik těžkých nemocí.
Následky zranění a nemoci
jí nedovolují již vycházet
z bytu.

Za její práci jí poděkovala
„Helsinská komise“ uzná-
ním otištěným v kongreso-
vém vydání materiálů Char-
ty 77 již v roce 1987. V po-
děkování se píše, že vyko-
nala herkulesovskou práci
při shromažďování a pře-
kladech těchto materiálů.
„Její obětavé úsilí za lidská
práva v Československu je
vzácné a zaslouží uznání,“ –
napsali kongresmani S. H.
Hoyer a D. DeConcini. Po-
děkování se jí dostalo též od
amerických velvyslanců, za-
stupujících zájmy Spoje-
ných států v Praze v době
totality, za zaslání propa-
gačních materiálů, na př.
známých odznaků s českou
a americkou vlajčkou, kte-
ré pak američtí diplomaté
rozdávali u příležitosti piet-
ních aktů u pomníků pad-
lých amerických vojáků v
Čechách. ČSNRA finančně
podpořila tuto akci. Před-
sednictvo ČSNRA, zejména
sestra předsedkyně Vlasta
Vrázová a 1. místopředseda
Dr. František Schwarzen-
berg na sjezdech Rady
vysoce hodnotili práci A.
Faltusové. Její práce byla
také oceněna Prof. Mojmi-
rem Povolným, tehdejšími
předsedou Rady svobod-
ného Československa.

Bohužel, ocenění z Prahy
se jednaosmdesátileté Anně
Faltusové dostalo teprve de-
set let po obnově demokra-
cie a to ještě jen na nálehavé
urgence jejích přátel. Po
první světové válce udílel
prezident T.G. Masaryk za
obdobnou činnost Řádu Bí-
lého lva. Anna Faltusová
byla vyznamenána alespoň
pamětní medailí prezidenta,
když k udělení vysokého
státního vyznamenání neby-
la v Praze „politická vůle“. Je
to další důkaz, jako post-
komunistické vlády v České
republice málo hodnotí
americkou exilovou činnost.
Snad se dočkáme v ČR vlá-
dy a parlamentu, složených

převážně z osobností se ši-
rokým rozhledem a nezatí-
žených komunistickou mi-
nulostí, které snad tyto chy-
by napraví a bohatou čin-
nost amerického exilu a kra-
janů spravedlivě ocení.

Pokud chcete poslat gratu-
laci sestře Faltusové, pak
její adresa je: Mrs. Anna
Faltus, c/o The Bernards,
8035 S.W. 115th Loop,
Ocala, FL 34481.

Jiří Breber
Člen výboru odbočky
„T.G. Masaryk“

V Los Angeles v letech 1975-90
(Převzato z „Věstníku“ In-
formačního orgánu Česko-
slovenské národní rady
americké.)

Rovněž redakce Hlasu
národa se připojuje k dlou-

hé řadě gratulantů k uděle-
ní vyznamenání za zásluhy
o návrat demokracie a svo-
body do Československa
prezidentem Václavem Ha-
vlem paní Anižce Faltu-
sové, která jako člen redak-
čního kruhu Hlasu národa
nám tehdy po mnohá léta
(když byl Hlas národa ještě
týdeník) posílala pravidelně
své nejdůležitější zprávy.
Dnes jí za to všechno posí-
láme na Floridu s upřím-
ným poděkováním i blaho-
přání k prezidentovu veřej-
nému uznání jejích zásluh
o návrat svobody do ČSR
s ujištěním pravidelných
vzpomínek v modlitbě za
její zdraví a všestrannou
pohodu v podzimu života.
Fr. Vojtěch Vít, OSB

Otevření nového honorárního konzulátu na Aljašce

Dne 9. června zahájil čin-
nost nový honorární konzulát
České republiky v An-
chorage ve státě Aljaška.

Konzulem je pan Francis
J. Nosek. Rodina nového
honorárního konzula je v
USA usazená od roku 1835.
Cílem rodinné emigrace by-
lo od počátku Chicago, kam
další příbuzní přicházeli v
nových vlnách. Prastrýc ho-
norárního konzula byl důs-
tojníkem Legií a přiblížil se
ve dvacátých letech Aljašce
tím, že dosáhl Vladivostoku.
Frank Nosek je však prvním
z rodiny, kdo se na Aljašce
usadil.

Při slavnostním otevření
nového českého zastupitel-
ství v Anchorage honorární
konzul prohlásil, že cílem
jeho působení bude přede-
vším prohlubování obchod-
ních vztahů mezi ČR a Alja-
škou a ochrana zájmů če-
ských turistů v této oblasti
nádherné a nedotčené pří-
rody.

Adresa konzulátu je: Ho-
norary Consulate of the
Czech Republic, 310 K
Street, Suite 601, Ancho-
rage, AK 99501.
Telefon: 001-907-2742602
Fax: 001-907-2582001
E-mail: fnosek@alaska.net

Úřední hodiny konzulátu
jsou pondělí až pátek 9:00-
17:00 hodin. Upozorňujeme,
že časový posun mezi ČR a
Anchorage činí – 10 hod.

Slavnostního otevření se
zúčastnil velvyslanec Ale-
xandr Vondra a generální
konzulka v Los Angeles
Zdeňka Grabalová.

Nově otevřený konzulát v
Anchorage doplňuje síť
honorárních konzulátů ČR
v USA, kterou tvoří konzulá-
ty v následujících mě-
stech: San Francisco (Kali-
fornie), Philadelphia (Pen-
sylvánie), Atlanta (Geor-
gia), Buffalo (New York),
Houston (Texas), Dallas
(Texas), Portland (Oregon),
Fort Lauderdale (Florida),
New Orleans (Louisiana),
Minneapolis/St. Paul (Min-
nesota).

Martin Weiss, tiskový tajemník

Hledáme majitele
**VELKÝCH
NÁKLADNÍCH AUT**

na rozvážení zboží
po celých USA.
Řidičský průkaz CDL,
nutná znalost angličtiny.
Tel: 708-222-1910

Damašek – Dne 10.června zemřel na srdeční záchvat syrský prezident Hafez Assad ve věku 69 let; měl silnou cukrovku. Diktátorským prezidentem Sýrie byl celých 30 let. Za svého nástupce si vybral svého druhého syna (34 let), který se jmenuje Bashar a v Londýně vystudoval oční lékařství. V oboru domácí ani mezinárodní politiky se prý dosud nevyzná, ale už 11.června jej syrské armádní autority jmenovaly vrchním velitelem syrské branné moci. Velmi pravděpodobně bude jediným kandidátem na syrské prezidentské volby, i když se má za to, že se o „volbu“ nového prezidenta Sýrie může ucházet jeho starší bratr, žijící ve Španělsku.

Kinšasa – V pěti provinciích východního Konga dochází od srpna 1998 k bojům mezi armádou prezidenta Laurenta Kabily a milicemi jeho politických odpůrců a rebelů tamních Tutsů, kterým pomáhali vojáci ze sousedních zemí Rwandy a Ugandy. Podle informací Mezinárodní záchrané komise v New Yorku kvůli těmto bojům už přišlo o život asi 1.7 milionu lidí; obvykle to nejsou padlí bojovníci, nýbrž civilisté, obvyklejší občané, kteří kvůli bojům uprchli do tamních džunglí, kde pak zahynuli hladem, nebo v důsledku různých tropických nemocí, jako jsou malárie a cholera. Na naléhání Organizace spojených národů v poslední době obě strany slíbily, že budou zachovávat příměří. Naposledy to slíbily generálnímu tajemníku OSN Kofi Annanovi dne 8.června, avšak ve velkém městě Kisangani s dvě stě tisíci obyvateli, ležícím při řece Kongo v týž den o několik hodin později milice z Rwandy a Ugandy začaly střelbou z děl a minometů bojovat proti sobě navzájem, protože se každá sama chtěla zmocnit tohoto města. Při tom zahynulo na 150 tamních obyvatel, kteří se bojů nezúčastnili. Nynější

republika Konga se dříve jmenovala Zair.

Pristina, Kosovo – Dne 9.června delegáti Vysoké mezinárodní komise pro uprchlíky a jiní obhájci lidských práv obvinili etnické Albánce v Kosovu z útisku a násilí proti tam žijícím Srbům, kteří nyní tvoří pouze pět procent obyvatelstva Kosova. Prý bylo zjištěno, že letos od února do května tam Albánci provedli na 180 násilných zločinů proti tamním Srbům v odvetu za jejich násilnosti v době, když srbské vojenské a policejní síly vyháněly Albánce z Kosova, jichž zabili na 10 tisíc. Toto nynější odvetné násilí Albánců proti Srbům, kteří v Kosovu zůstali bylo přísně odsouzeno Spojenými národy. Generální tajemník OSN Kofi Annan varoval, že mezinárodní úsilí o zajištění míru a bezpečnosti v Kosovu plně závisí na spolupráci všech zúčastněných stran, v první řadě také na spolupráci tamních etnických Albánců.

Harare, Zimbabwe – Ve východoafrické Zimbabwe se ve dnech 24. a 25.června mají konat volby do parlamentu. Tyto volby sotva budou poctivé, protože její nynější prezident Robert Mugabe (vládne tam už od roku 1980, kdy Zimbabwe obdržela od Británie svou nezávislost) si chce svou prezidentskou funkci jako diktátor za každou cenu dále podržet. Proto zvláštní agenti jeho vlády napadají jeho politické odpůrce, které kutě trýzní, zbíjí a často nakonec i usmrtní, a to všechno bez trestně. Od letošního února až dosud tam tak bylo usmrceno 31 lidí z opoziční politické strany „hnutí pro demokratizaci“. Mugabe si chce v každém případě zajistit vítězství své strany „Vlastenecké fronty africké národní jednoty v Zimbabwe“. Londýnská organizace lidských práv „Amnesty International“ právě vyhlásila vládu Mugabeho, aby dovozl do Zimbabwe své dele-

LETEM

SVĚTEM

gáty, aby vyšetřili činnost těchto vládních agentů. Kromě toho militanti vládnoucí strany už obsadili 1,400 farem, dosud vlastněných tamními bělochy.

New York – Úřad Organizace spojených národů specializovaný pro ženy „UN Conference on Women“ koná každých pět let pětidenní schůzi o pokroku v životě žen na celém světě, kde dosud v mnohých zemích je s ženami zacházeno jako s otrokyněmi mužů. Tato konference požaduje uskutečnění plné rovnosti žen s muži. Poslední se konala v roce 1995 v Pekingu; letošní se právě konala v New Yorku v budově OSN. Letos tam při generálním shromáždění OSN byla také přítomna US státní tajemnice Madeleine Albrightová. Jméno této letošní konference bylo „Ženy v roce 2000: o rovnosti žen a mužů, o rozvoji a o míru ve 21.století“. Bylo zjištěno, že dosud na mnohých místech ve světě, zejména v zaostalých zemích, statisíce žen a děvčat jsou prodávány do ciziny pro konání těžkých otročnických prací, nebo pro jejich pohlavní zneužívání v prostituci. Bylo například zjištěno, že v posledních deseti letech 200 tisíc bangladéšských žen bylo posláno do Pákistánu na otročnické služby, že do Spojených států je ročně posíláno 45 až 50 tisíc žen a dětí na „různé služby“, že ze zemí Karibského moře, zejména z Dominikánské republiky je 50 tisíc žen posíláno do Evropy a Latinské Ameriky pro „pohlavní služby“, a že z Nepálu je každoročně posíláno do Indie 5 až 7 tisíc žen jako prostitutky, takže v Indii je nyní přítomno 220 tisíc nepálských žen. Protože ženy jsou obvykle posílány do ciziny jako prostitutky, podle odhadů asi dva miliony žen na světě je každoročně podrobena ženské obřizce, nebo jinému zmr-

začení pohlavního ústrojí, aby byly neplodné. Podle světové zdravotnické organizace je dnes ve 28. afrických zemích asi 132 milionů žen, jejichž pohlavní orgány byly zmrazeny. Tyto a podobné zjevy u žen byly právě odhaleny na nynější konferenci o ženách v New Yorku. Celkem prý bylo zjištěno, že ve věcech zotročení žen od poslední konference před pěti roky nebyly ve světě učiněny žádné pokroky k lepšímu.

Rio de Janeiro – Dne 6.června delegace Organizace amerických států (OAS), která má 34 členských zemí, rozhodla na své schůzi v brazilském Rio de Janeiro, že neuvalí sankce proti Peru a jeho vládě Alberta Fujimoriho, který při druhém kole prezidentských voleb 28.května obdržel nadpoloviční většinu voličských hlasů. Fujimoriho inaugurace se má konat 28.července. Delegace se prý rozhodla, že bude vyjednávat s oběma spornými stranami, to je s vládou Fujimoriho a s jeho politickými odpůrci, jejichž vůdcem je specialista na ekonomii Alejandro Toledo. Zdá se, že i US vláda nakonec uzná další prezidentský termín Fujimoriho, protože velká většina US spojenců v OAS (Organization of American States) se rozhodla neuvalit na Peru žádné ekonomické ani diplomatické sankce.

Ženeva – Organizace spojených národů, opírající se o zprávu své agentury WMO (World Meteorological Organization – Světová povětrnostní organizace) oznámila 6.června, že východoafrické země Džibuti, Eritrea, Habeš, Keňa a Somálsko budou letos až do září ohroženy katastrofálním suchem a budou potřebovat mezinárodní výpomoc ve výši 378 milionů dolarů k nákupu potřebných potravin, léků a pitné vody. Jinak

by postižená část jejich obyvatel hladověla a trpěla tropickými nemocemi. V těchto zemích žije 100 milionů obyvatel, z nichž 13.4 milionů bude potřebovat z ciziny potraviny a zdravotní ošetření. V Habeši bude postiženo 10 milionů lidí a v Keni 2.2 milionu. Agentura WMO bude jednat o tomto naléhavém problému v Ženevě už 29.června.

Řím – Ruský prezident Vladimir Putin se 6.června v Miláně setkal s významnými světovými obchodními a podnikatelskými autoritami. Předtím 5.června ve Vatikánu navštívil papeže Jana Pavla II. a vychválil roli Vatikánu v úsilí o stabilitu a mír ve světě. Se svatým Otcem také mluvil o svém úsilí o lepší integraci Ruska do západního světa a o zajištění bezpečnosti Evropy a Ruska. Někteří političtí specialisté se domnívají, že Putin svou návštěvou Vatikánu chtěl dosáhnout jeho podpory pro svůj návrh na zbudování Ruskem a Spojenými státy společného ochranného systému proti dálkovým střelám, který Spojené státy nepřijímají. Když mu v Miláně 6.června byla položena otázka, proč nepozval do Ruska papeže Jana Pavla II., odpověděl, že do této věci nechce zasahovat, aby neškodil pokroku ve vztazích mezi pravoslavnou a katolickou církví. V této věci je prý nutno být velmi opatrný. Patriarcha Alexy II. dosud neoblohmně odmítal pozvat papeže do Moskvy, a tak dokud nezmění své stanovisko, ruský stát nemůže nic dělat. Vždyť už prezident Michail Gorbačov a Boris Jelcin pozvali oficiálně papeže do Moskvy, avšak nepodařilo se jim přesvědčit Patriarchu Alexy II., aby s tímto pozváním souhlasil.

New York – Od začátku minulého století v Evropě a jinde židovští intelektuálové naléhali na židovské matky,

aby nutily své děti náležitě studovat ve škole. Dne ve Spojených státech vidíme jeden význačný účinek této disciplíny. Z obyvatel Spojených států Židé představují méně než tři procenta obyvatelstva, avšak při tom ze 100 předních amerických intelektuálů je celá polovina Židů. Ti také tvoří celých 40 procent Američanů vyznamenaných Nobelovou cenou v oborech věd a ekonomiky. Rovněž 20 procent profesorů předních amerických univerzit je židovského původu, 21 procent vedoucích veřejných zaměstnanců a 40 procent specialistů v předních právnických firmách v New Yorku a ve Washingtonu jsou také Izraelité. Navíc ještě 26 procent zpravodajů, novinářů, redaktorů a exkluzivních ředitelů důležitých sdělovacích prostředků, to jest tiskářských a rozhlasových podniků, jakož i 59 procent ředitelů, herců, spisovatelů, filmařů a podnikatelů v zábavním průmyslu v Hollywoodu se hlásí k židovskému národu. Také medicína a obchod s diamanty jsou obory, v nichž se Židé dobře uplatňují.

Od prvních úspěšných počátků počítačové technologie přicházely objemné investice neworských bankéřů a Hollywoodu rovněž do tohoto nového sektoru amerických a celosvětových komunikací.

O čem je však spravedlivé se rovněž zmínit je to, že oba nejkrutější totalitní politické systémy dvacátého století mají u své kolébky dva izraelské filosofy Hegela a Feuerbacha, z jejichž myšlenek se nakonec zrodil jak marxismus – komunismus, tak Hitlerův nacionalismus, sovětskou Čeku si vymysleli první komisaři Nejvyššího Sovětu, kteří většinou byli liberálové izraelského původu, a Hitlerovu válečnou mašinerii pomohl rozjet vedle Kruppových závodů nenahraditelný ministr financí Hitlerova režimu odpadlý syn víry Abrahamy. Prostě i v tomto případě se potvrzuje pravdivost Kristova podobenství

o tom, že na každém poli roste s dobrou pšenicí i koukol, a nemusíme se tomu nikterak divit. Faktem zůstává, že původní poctivá Abrahama víra v Boha, Boží Desatero, dlouhá bolestná národní historie v různých kulturách udělala z Izraelitů lidi schopné, zkušené, pilné a vytrvalé, měli své rodiče ve vážnosti, i když prožili svůj život ve smíšeném manželství.

Addis Abéba – Dne 30.května v Alžíru po 18 denní ofenzívě byla zahájena mírová vyjednávání mezi Habeši a Eritreou. Eritrea předala Habeši požadovanou pohraniční území. Ve skutečnosti však boje dále pokračují na jihu uvnitř obsazené Eritrey, která prohlásila, že svá vlastní území Habeši nepředá. Při vyjednávání v Alžíru byly přítomny delegace zemí Organizace africké jednoty, Spojených států a některých evropských zemí.

Washington – Podle studia provedeného specialisty z „Center for disease Control and Prevention“ se prý zjistilo, že onemocnění dásní v ústech je většinou způsobeno kouřením. Kouření prý vyvolává chorobu periodontitis, která ničí v dásních tamní masitou tkáň a kosti, obklopující zuby. Více než polovina případů onemocnění dásní je prý způsobena kouřením. Tabák ničí také tělesný imunitní systém, jeho schopnost boje proti infekci a také snižuje přítok krve do dásní.

Washington – Podle zprávy US departmentu práce z 2.června letos v květnu v USA nezaměstnanost stoupla ze 3.9% na 4.1% a počet pracovních míst v soukromém podnikání klesl o 116 tisíc jednotek, což bylo nejvíce od roku 1991. Zeslabení ekonomie se také projevilo v poklesu prodeje motorových vozidel a v továrních objednávkách, které klesly o 4.3%, nejvíce od roku 1990. Objednávky trvanlivého zboží klesly o

6.5% a objednávky elektrických přístrojů o 20.2%. Průměrné hodinové mzdy zůstaly skoro stejné; od dubna do května stouply pouze ze 13.64 dolarů na 13.65 dolarů. Toto vcelku mírné zpomalení ekonomického rozvoje bylo způsobeno zvýšením úrokové míry Federální rezervou o půl procenta. Čeká se, že příště Federální rezerva asi úrokovou míru nezvýší, protože americké zpomalené ekonomii inflace nehrozí.

Washington – Letos kvůli velkému suchu se čekají velmi četné ničivé požáry, ke kterým dojde v lesích a na pastvinách na západě a jihovýchodě Spojených států, od Arizony až na Floridu. Na Floridě například už letos došlo celkem k 3,365 požárům, při kterých bylo sežehnuto 120 tisíc akrů pozemků. V květnu v Los Alamos Nového Mexika bylo ohněm spáleno 46 tisíc akrů pozemků, včetně některých tamních vesnic. Protože letošní letní sezóna ohňů bude nezvykle silná a zákazonosná, jsou vážné obavy, že nebude dostatek vycvičených profesionálních hasičů, ani helikoptér a jiných potřebných přístrojů. Hasiči nemohou vykonávat a své řemeslo celých osm hodin denně, rychle se unaví, a proto jich bude citelný nedostatek.

Cape Canaveral – Dne 4.června inženýři NASA zničili pomocí raket kosmickou observatoř „Compton“, která po dobu 9 let zkoumala ve vesmíru paprsky gama. Musela být sestřelena, protože právě přestala fungovat, a později by sama spadla na zemi, kde by mohla způsobit velké škody a usmrtit tisíce lidí v případě, že by spadla na některé velkoměsto. Nyní spadla do Tichého oceánu. Na oběžnou dráhu ve vesmíru byla umístěna 5.dubna 1991 a přestala fungovat po provedení 51,659 oběhů kolem Země ve výšce 370 mil. Vážila 17 tun a její výrobní cena byla 670 milionů do-

larů. V roce 1979 kosmická observatoř „Skylab“ spadla sama, bez kontroly do Indického oceánu a některé její trosky spadly do západní Austrálie; naštěstí tam ničemu neškodily. Observatoř Compton systematicky pozorovala ve vesmíru přírodní zdroje paprsků gama, to je tzv. „černé díry“ (black holes), různá slunce a explodující hvězdy. Objevila celkem 2,600 různých výbuchů paprsků gama a dopomohla kosmickým inženýrům k poznání jejich povahy.

Jakarta – Dne 4.června na indonéském ostrově Sumatra došlo k silnému zemskému otřesu o síle 7.9 stupňů RichtEROVY stupnice. Podle zprávy ze 6.června při tom zahynulo 103 lidí, stovky jich byly zraněny a desetitisíce ztratily své příbytky. Čeká se, že budou nalezeny ještě další oběti v troskách zbořených domů ve městě Bengkulu, kde žije 250 tisíc obyvatel. Zemětřesení prý trvalo několik minut a pak tam došlo k více než třem stům menších otřesů. Epicentrum zemětřesení se nacházelo v Indickém oceánu, 60 mil západně od Bengkulu.

Rio de Janeiro – V sedmdesátých a v osmdesátých letech 20.století se v jihoamerických zemích Brazílii, Argentině, Chile, Paraguaji a Uruguaji zmocnily vlády armádní junty, které byly velmi brutální vůči své politické opozici. Tajná policie pronásledovala politické odpůrce těchto diktátorů a podrobovala je různému krutému trýznění a

násilné smrti. V Argentině prý tak zahynulo na 30 tisíc politických aktivistů, v Chile 3 tisíce a v Brazílii několik set. Teprve nyní se jihoamerické země začínají obírat vyšetřováním těchto krutostí. Trýznění a usmrcování odpůrců armádních diktatur je nazýváno „Operace Kondor“. Brazílský Kongres se právě začíná tímto problémem zabývat. Vojenská diktatura tam existovala v letech 1964-1985. Brazílská vláda chce vyšetřit případ posledního zvoleného prezidenta Joao Goularta, který v roce 1976 za záhadných okolností zemřel ve svém exilu v Argentině. Také budou vyšetřeny případy dvou jiných brazilských prezidentů, zahynulých za záhadných okolností, asi na žádost tehdejší vojenské junty. Goulart byl zvolen prezidentem v roce 1961 a byl armádou zbaven moci při státním převratu v roce 1964. Pak žil v exilu v Uruguaji a v Argentině. Vyšetřování prý bude možno provést pomocí moderní genetické technologie. Podobně také byla vyslovena domněnka, že Operace Kondor byla v roce 1976 provedena ve Washingtonu proti dřívějšímu chilskému ministru zahraničí Orlando Letelierovi bombovým útokem na jeho auto. Také Argentina a Chile začaly vyšetřovat krutosti svých bývalých vojenských vlád, jen v tak zvaných postkomunistických zemích se podobní provinilci mohou dosud stále schovávat za „legalitu a platnost trestních zákonů“ tehdejší doby – diktatury proletariátu.

Connie Marquardt

u Fy „PAV“ Realtors
6447 W.Cermak Rd., Berwyn, IL.

Mluvim česky, anglicky
a portugalsky

6447 W. Cermak Rd.
Berwyn, Illinois 60402
Office (708) 795-7100

Cell (708) 217-6111
Fax (708) 795-7131

Spiritista u bran Damašku

Jako 15letý skončil Bernard Bastian na invalidním vozíku. Aby opustil »tábor slabých« a pomstil se za svůj osud, vrhl se na spiritismus. Po dvaceti pěti letech prožívá svůj návrat...

Rue des Dentelles 12, v srdci Štrasburku. Brána se otevírá na vydlážděný dvůr obklopený labyrintem choděb, balkónů a oblouků. Pojednou se před námi objeví muž malé postavy s nahrbeným trupem na vratkých nohou s kulatým, usměvavým obličejem mezi dvěma mohutnými rameny. Temné temeno mezi světlými vlasy. Po točících schodech stoupá ke svému příbytku pod střechou a pod nebem. Dvoupokojová cela v čtvrtém poschodí starého domu. U dveří visí tabulka z jeho dřívější ordinace: Dr. Bernard Bastian.

P. Bastian má humor. Pán Bůh také. Tento ochrnulý vlastně neměl vůbec chodit, ale přece jen chodí. Zaplatil okultním silám, které se mstily za jeho osud, vysokou daň úzkosti – Bůh ho z ní zachránil za jednu výměnu. Oba se tomu dodnes smějí, Bůh i Bernard.

Jako lékař, expert v lékařsko-etických otázkách, od r. 1993 jako kněz vykonává Bernard Bastian duchovní službu ve čtyřech štrasburských nemocnicích. Patří také ke společenství Jakubovy studnice. »Bůh mi ukázal jako Šavlovi u Damašku cestu,« dosvědčuje na dalších řádcích.

Když mu bylo 15 let, v průběhu tří týdnů byl postižen celkovým ochrnutím v důsledku obnovené tuberkulózy. Poprvé onemocněl, když mu bylo šest, rok a půl byl uvězněn v nemocnici. V den 15. narozenin začal hrůzný sen znovu a ještě hůře... Proč?

»Byl jsem hodné dítě. Vyrostl jsem v »normálně« křesťanské elsaské rodině. Moji rodiče museli těžce pracovat, měli na vesnici dělnickou krčmu, bylo tam i kino a taneční sál. Když mě stihlo neštěstí, odhodil jsem Boha svých rodičů. Neměl jsem nohy a katecheta mi vyprávěl o hodném milém Pánu Bohu – milý Bůh, to tak ještě!

Po dlouhém pobytu v nemocnici a několika operacích jsem se ocitl v reha-

bilitačním ústavu v Brie. Bylo nás 250 kluků od prvního do osmého ročníku střední školy. Jednoho dne jsem jel na invalidním vozíku kolem řeky Seiny. Byla tam babička s vnukem. Přisnila ho, protože byl neposlušný. Ukázala na mě a řekla mu: »Jestli se tak budeš chovat, skončíš jako tady ten!« Uprostřed nepřátelské společnosti jsem byl ustavičně napadán a ponižován.

Nakonec jsem se ale dověděl, že moje ochrnutí je důsledkem špatné diagnózy. Moje vnitřní vzpoura dostala nové zuby. Kdyby byl Bůh, tak by byl prasák. Ale jeho existence mě nezajímala. Musel jsem se probojovat velkým bitevním polem. Jak se vysekát z tábora slabých? Rozhodl jsem se, že budu silný svými duševními silami.

V našem ústavě jsem si všiml jednoho mladíka, byl osamělý, tajemný, zasmušilý. Jmenoval se Alain. Jednoho dne jsem si k němu přisedl a řekl: »Ty máš tajemství, které mě přitahuje.«

Podíval se mi chladným pohledem přímo do očí. »To mě nepřekvapuje. Jsem členem spiritistické společnosti.«

»To mě zajímá. Budeme pracovat spolu.«

Alain mi dal celý balík: knihy, kyvadélka, »Knihu duchů« od Allana Kardece, »papeže spiritismu«. Hltal jsem to a hned jsem začal všechno praktikovat: magnetismus, hypnózu, astrologii, telepatii. Dobře to fungovalo. Chvatně jsem se upsal reinkarnací. Ta mi konečně dala vysvětlení: byl jsem postižený, abych odčinil viny z minulého života. A ukázala mi šanci: Jednoho

dne, v pozdějším životě, budu »normální«.

Nejdříve jsem tak úplně »na duchy« nevěřil, ale Alain mě jedním přesvědčujícím zážitkem »obrátil«. »Udělej na papír několik čárek,« řekl mi. »Počet si nech pro sebe. Duch je uhádně...« Udělal jsem čtyři čárky a schoval lístek do kapsy. Židle čtyřikrát zaklepala. »Náhoda,« odpověděl jsem. Udělal jsem na druhé straně sedm čárek. Stolička zaklepala jedenáctkrát. »Omyl, bylo jich jenom sedm.«

»Žádný omyl, Bernarde. Čtyři na jedné a sedm na druhé, celkem jedenáct. Duch to viděl správně.«

Oddal jsem se celou duší spiritismu. Byl tu jeden problém. Vylustění klepání vyžadovalo čas. Tak jsem se rozhodl, že si najdu médium, které bude mluvit jménem duchů. Tak to půjde rychleji.

Konečně jsem měl svou pomstu. Měl jsem úctu, své žáky a z nikoho jsem neměl strach. Jednoho dne mě Barbes a jeho banda vyzvali. Barbes přišel z Antil, nosil koženou bundu a černé džinsy. Rehabilitoval se po úrazu na motorce a šířil kolem sebe strach a hrůzu. Několikrát jsme se spolu chytli, jednou muselo mezi námi dojít k souboji.

»Bastiane, ty nicko, jestli kýchnu, tak tě sfouknu,« prohlásil přede všemi.

»Dobrá, Barbesi. Já se tě nemusím ani dotknout, abych tě spláchl.« Všichni se smáli. Barbes poznamenal: »Tak to zkus!«

Soustředil jsem se a z dálky jsem jej hypnotizoval. Zhroutil se. Když po dlouhém mlčení vstal, byl otřesený. David proti Goliášovi.

Měl jsem Barbesa a jeho bandu v kapse, a vůbec celý ústav. Konečně jsem vládl. Ale v hloubi duše jsem měl strach. Spiritismus a okultismus mi dávaly neobyčejnou moc, ale polekal jsem se pokaždé, když zapraskal nábytek. »Asi jsem nepoužil správnou formuli, abych znovu spoutal zlé duchy. Oni krouží kolem mě, jsou tady!« A vrhl jsem se na

magické rituály. Musím být nejsilnější, jinak mě ohrožuje smrt.

V lednu 1974 jsem stále ještě hledal médium a listoval jsem v Paris-Match. Můj pohled padl na dvojstránku: Byla tu fotografie lidí se zavřenými očima a zdviženými pažemi. Titul zněl: »Mluví jinými jazyky«.

To je super, pomyslel jsem si. To je shromáždění médií. Když ústavní kněz viděl můj zájem, využil příležitosti: »Máš chuť se tam podívat? Jestli chceš, vezmu tě s sebou.« »To je naivka,« pomyslel jsem si, »chce mě obrátit, ale já využiji jeho důvěřivosti«.

Za několik dní mě kněz večer vzal do své L4 a odvezl ke kostelu sv. Bernarda v Tour Montparnasse v Paříži. Tam bylo shromáždění. U vchodu mě upozornili: »To je společenství Emmanuel.« Vedoucí byla pohledná dvacetiletá dívka Emmanuel. Myslel jsem si, že podle ní je to společenství Emmanuel. Celé mé obrácení spočívá právě na tomto nedorozumění. Myslel jsem, že jsem na spiritistické seanci. Ve skutečnosti to bylo první modlitební setkání ve společenství Emmanuel.

Bylo tu asi 400 lidí. Zavedli mě do první řady. Vedle mě seděla impozantní dáma, která se vroucně modlila a připomínala mi Eusapii, slavné médium. Byl jsem nadšen. Konečně jsem našel své médium!

Modlili se v jazycích. Pak se moje sousedka ujala slova a hovořila o uzdravení z drogové závislosti. Náhle se ozval křik. Jeden hippie skákal a křičel radostí: »Jsem osvobozen!«

Bylo to strhující. Lidé se objímali a zpívali »Aleluja. Děkujeme ti, Pane!« Nevěděl jsem, kam jsem to zapadl, ale cítil jsem se šťastný. Poprvé po dlouhé době jsem zakusil pocit míru. Při východu jsem položil otázku, která mě zaměstnávala: »Vy jste všichni média, že ano?«

»Nejenže nejsme média, ale naše spiritualita je úplně opakem spiritismu,«

KLAS'

Chicagoland's Most Authentic Bohemian Restaurant
Offering The Best in Traditional and
Old Style Bohemian Cooking

5734 West Cermak Road, Cicero, IL. 60804
(708) 652-0795

Banquet Facilities

Open 7 Days a Week For Lunch & Dinner

Všechny hosty srdečně zvou

Joža a Marienka Sýkorovi

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu
v 6:15 hodin večer
v kostele Panny Marie
Svatohorské
v Cicero, IL.-2414 S.61st Ave.

odpověděla mi Emmanuela. To byla rána pod pás. Byl jsem zdrcen. Zažil jsem, jak se tu manifestuje neobyčejná moc, zakusil jsem pokoj, a ten nepocházel od duchů!

Kněz mě odvezl domů. Byl jsem moc pyšný na to, abych se mu světlil se svým zmatkem. Ale během zpáteční cesty jsem myslel na dvě věci: Přestanu s okultními pokusy, protože jsem na špatné cestě. Za druhé – na Boží straně přece jen něco je...

Po této změně kurzu získaly moje nohy opět určitou autonomii. Lékaři pro to neměli žádné vysvětlení.

O několik měsíců později oznámila média shromáždění mládeže v Taizé. Kněz mi navrhl, že mě přibere. 50.000 mladých lidí se tu v blátě celé hodiny tiše modlilo. Tento »neužitečný čas« mě děsil. Asi neklape organizace. Přece nejsem blázen. Anebo mám kolem sebe 50.000 bláznů. Měl jsem intelektuálně rozvinutou vášeň pro Ježíše, ochránce chudých. Spřátelil jsem se s myšlenkou, že jsem Kristus. Ale to byla jen idea, nikoliv osoba. »Musíme udělat zemi obyvatelnou,« vysvětloval bratr Roger. Dobrá, spojme se k tomu boji.

Plně jsem se angažoval v hnutí na obranu postižených. Mělo velice blízko k socialistům. Tehdy se o nás starala jen levice. Dva roky jsem byl velice aktivní: demonstrace, letáky, komando-akee.

V roce 1975 jsem po maturitě začal studium medicíny ve Štrasburku. V prvním ročníku byla džungle. Po jedné přednášce vystoupil někdo před 1 000 studentů a oznamoval: »Kurz anatomie v posluchárně x, charismatické hnutí, modlitební společenství v 18 hodin.«

To bylo zajímavé. Šel jsem se tam podívat. 15 osob, malá skupina založená jezuitou Bertrandem Lepesantem. Náhoda: Lepesant bylo jméno jednoho zástupce společnosti na obranu postižených, proti kterému jsem bojoval pro jeho »maloburžoazní úchylky«.

Zúčastňoval jsem se společenství. Při každé mši sv. jsem dostal hrozný strach. Jednoho dne, když jsem byl u konce svých sil, opustil jsem skupinu a hnál se domů. Měl jsem v hlavě jedinou myšlenku: »Musím vzít nůž a vyříznout tu úzkost ze svého břicha...« Přišel jsem na pokoj a vzal nůž. Podíval jsem se do zrcadla a zděsil se: byl bych spáchal proti své vůli sebevraždu! Odhodil jsem nůž, sedl na kolo, jel zpět do kaple.

Bertrand Lepesant s někým diskutoval u dveří. Vyložil jsem mu celý svůj život. Potřeboval na to celé odpoledne, aby mě zbavil všech starých okultních pout, která mě poutala ke světu temnot, abych mohl celý svůj život světit Ježíši Kristu. Byl to boj, který jsem podstoupil, až jsem byl zcela vyčerpan, ale osvobozen. Byl jsem však velmi oslabený – odevzdal jsem svou svobodu a svou vůli všanc na pět let nepřátelským silám, a potřeboval jsem nyní mnoho bratrských modliteb a duchovní a psychologické podpory, abych opět dospěl k úplnému míru.

Kristus opět nabyl svých práv nade mnou. Vůli po moci, kterou ve mně rozvinul spiritismus a okultismus, změnil v odevzdanost a přijetí. Ba co více: v lásku k mojí slabosti a chudobě, aby je konečně naplnil svou silou. Cesta k odevzdanosti je úplným opakem spiritismu.

Světlo 18/2000

Na rozloučení s naším starým misionářem Otcem Vojtěchem Vítem, O.S.B.

Národní svaz českých katolíků spolu se svou místní chicagskou odbočkou – Distriktním svazem a klubem Domov s návštěvníky pravidelných českých bohoslužeb v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, IL. uspořádali přátelské společné setkání s Otcem Vojtěchem, který s námi prožil v Chicogolandu téměř polovinu svého života a celých 39 let své kněžské služby nám cele věnoval. Sešli jsme se v neděli 18.června r.2000 ve známé české restauraci „KLAS“ v Ciceru, kde jsme před sedmi lety společně oslavovali jeho sedmdesátiny. Od třetí hodiny odpoledne do sedmé večer se nás tam vystřídalo přes dvě stě padesát vděčných účastníků, a potom večer přišli ještě další, kteří pak v rodinných skupinkách a hloučcích posedávali na uvolněných místech.

Paní Maruška Sýkorová, pravá ruka a zlatá manželka pana restaurátora Pepy Sýkory s pomocnicemi nám připravily výborné studené pohoštění od obložených chlebiček a mísy různých uzenin, sýrů, zeleniny, okurek, ovoce, vlastnoručně pečeného domácího chleba, až po mísy koláčů a domácího pečiva s kávou, a nakonec zbylo téměř na každého přítomného ještě i kousek ze dvou výborných darovaných dortů. Pivo, víno, sodovky si koupil každý sám.

Před krátkým projevem Otce Vojtěcha poprosil přítomné o ztišení předseda Distriktního svazu českých katolíků bratr Josef Přítasil a děkoval Otcovi Vojtěchovi za obětavou dlouholetou duchovní službu; paní Rozina Nehasilová tlumočila díky Československé národní rady americké za dlouholetou vstřícnost a spolupráci v kulturních podnicích a při každoročních průvodech Dne porobených národů, paní Adéla Vacek mu děkovala za práci v tiskovém apoštolátu Hlasu národa, za

kulturní podniky Klubu Domov, za vyučování v sobotní škole Josefa kardinála Berana a za všechnu službu v kostele, nemocným a potřebným.

Otec Vojtěch pak krátce poděkoval všem přítomným za jejich laskavost a pomoc při všech těch „farních“ podnicích, které se během let pořádaly – od českých pašijových her, poutí k Matce Boží na Holy Hill, do kanadského Chatham, do Svaté země, České republiky, Polska, Říma, na svatořečení bl.Anežky České a letošní Jubilejní rok, za pravidelnou účast na bohoslužbách u sv.Prokopa v Chicagu a pak u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, za dlouholetou obětavou spolupráci při pořádání fašankových zábav „Mumraj“ a jamích „Majáles“, za finanční podporu a předplatné Hlasu národa a prosil nás o zachování věrnosti tomu dobrému, co s naší vzájemnou pomocí mohlo zde být vykonáno a v čem bude v dalších letech pokračovat jeho nástupce Otec Dušan Hladík, kterého vyzval, aby povstal a představil se těm, kteří jej dosud nepotkali; ale když Otec Hladík nepovstal, protože přišel do hodovní místnosti až později k večeru i s těmi mladými, kteří začali mezi nás chodit, poděkoval nám ještě znovu za naši trpělivost, kterou jsme měli s jeho lidskými chybami. Otcovi Františku Příbylovi, opatu kláštera v Lisle a jeho členům děkoval za jejich přátelství, jakož i česko-americkým kněžím, které v USA poznal. Znovu děkoval upřímným „Pán Bůh zaplat“ všem maminkám, které během let světovaly svoje děti české doplňovací škole, napekly na zábavné podniky vždy pravidelně a obětavě domácí pečivo – zvláště na rodinné pikniky a na den českých katolíků; Moravské MKS a Ústředně moravských spolků za jejich

taneční vystoupení a všem co se potívali u kamen a při pečení bramboráků, stavěli stoly, sloužili za barem a starali se o přepravu všeho potřebného.

Nakonec nám Otec Vojtěch děkoval za všechno, čemu se od nás přiučil a prosil nás, abychom nezapomněli na to, v čem se nás snažil během let utvrdit: ve víře, vzájemném pochopení, o ochotě si pomáhat a spolupracovat, hlavně plněním podmínky vzájemného odpuštění, protože Bůh Otec nám dal svého Syna Ježíše z Nazareta, aby nám odhalil skutečnou tvář Boha a dal smysl a cíl našim lidským nejistým krokům při jeho hledání. – Bůh je Všemohoucí, miluje nás, je naším nejbližším přítelem, ale nemůže nám pomoci, ani nás zachránit bez nás, bez naší svobodné vůle a naší spolupráce!

A rovněž i tu svou ochotu k spolupráci s Jeho milostí si musíme vyprosit, a tak Vám Bůh všem a ve všem žehnej, provázej životem a někdy si ve svých upřímných modlitbách laskavě vzpomeňte i na svého starého misionáře. Děkuji Vám a pozdravujte všechny své přátele a známé!

Česká duchovní správa v Chicagu

2340 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804

Fr. Dušan Hladík

má nové telefonní číslo:

(708) 533 - 1050

Carolina

Z událostí v ČR

od 2. do 15.června 2000

Pokračoval soud s Liborem Novákem ohledně

financování ODS

Případ Libora Nováka, bývalého výkonného místopředsedy Občanské demokratické strany, který je obžalován z daňových úniků ve výši 1.077.000 Kč, probíhal ve dnech 7. a 8.června u Městského soudu v Praze.

Podle žalobce dal Novák v daňovém přiznání ODS za rok 1995 rozepsat dva dary (každý ve výši 7,5 miliónu korun) na částky nižší od více sponzorů, a tím ulehčil straně na daních. Zfalšovat měl doklady o darech bývalého tenisty Milana Šrejbry (podle žalobce peníze rozepsal na osoby s exotickými jmény Lajos Bács a Radživ Sinha) a někdejší pracovnice společnosti Silas Group Jarmily Mlejnkové.

První kolo soudního procesu s Novákem probíhalo v druhé polovině dubna. Soudci tehdy vyslechli dvě desítky svědků, mezi nimi i Václava Klause, předsedu strany, a bývalého šéfa české diplomacie Josefa Zielesce.

Krise týkající se podivného financování nejsilnější české pravicové strany vyústila koncem roku 1997 v rozkol vládní koalice a pád Klausovy vlády.

Ve čtvrtek 8.června byl Libor Novák zproštěn viny. Soudce Michal Hodoušek ale naznačil, že rozsudek není zcela podle jeho přesvědčení: "...není prokázáno, že by se trestného činu dopustil Libor Novák. Ode mně neuslyšíte, že je nevinen nebo vinen. Prostě nemáme důkazy... Byl spáchán trestný čin vysokým představitelům ODS, ale nevíme kým. Určitě tu nějaký stín zůstává," řekl podle MF Dnes Hodoušek v soudním prohlášení.

Soud poukázal na "kvalitní" výpovědi zaměstnanců, členů a politiků ODS a nepřímo tak ODS obvinil, že znemožnila, aby se případ řádně vyšetřil. Proti rozsudku se okamžitě odvolal státní zástupce František Fila. Novákovi hrozil až dvanáctiletý trest.

Martin Rusek a Jan Vedral

Při vzpomínce na vyhlazení Lidic bylo odhaleno sousoší 82 dětí

Po osmapadesáté bylo 10.června vzpomínuto lidické tragédie. Na místě hrobu 173 zastřelených mužů se konal pietní akt, kde si necelé tři stovky lidí vyslechly projevy předsedy vlády Miloše Zemana, místopředsedy Senátu Petra Pitharta a místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Petry Buzkové.

Obec Lidice, ležící západně od Prahy, 10.června 1942 srovnali se zemí němečtí vojáci za údajnou spolupráci s českými výsadkáři, kteří provedli atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. 192 mužů bylo zastřeleno (173 na místě), ženy s výjimkou jedenácti byly deportovány do koncentračních táborů, životy 82 dětí ze 105 skončily v plynových komorách. Podobný osud stihl o několik dnů později i východočeskou obec Ležáky.

K přihlížejícím promluvil při pietním aktu i ministr kultury Pavel Dostál, který se omluvil za současný špatný stav památníku obětem Lidic. Vyjádřil však naději, že letos přijaté usnesení vlády o rehabilitaci památníku bojů za svobodu a demokracii bude nástrojem ke zlepšení. Památník by měla od 1.ledna 2001 spravovat státní příspěvková organizace ve spolupráci s obcí Lidice.

V souvislosti s připomenutím tragédie bylo odhaleno bronzové sousoší 82 lidických dětí, které našly smrt v polském koncentra-

ním táboře v Chelmnu. Vytvořit sousoší se rozhodla již v roce 1969 sochařka Marie Uchytlová spolu se svým manželem Jiřím Hamplem, který po její smrti v roce 1989 pracoval na díle sám. Monument se tak dočkal dokončení až po 30 letech.

Pavel Novotný

Mein Kampf má zmizet z pultů, v Česku se znovu zabavují knihy

Policie zahájila v pondělí 5.června akci, jejímž cílem je zamezení dalšího přístupu ke knize Adolfa Hitlera Mein Kampf považované za nacistickou "čítanku". U distributora českého vydání Pavla Dobrovského zabavili policisté 300 výtisků a připravuje se stažení titulu z prodeje. Na knihkupeckých pultech se objevil 21.března 2000. Jeho vydavatel Michal Žitko byl 1.června obviněn z podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod občanů.

Vydavatel si ale stěžuje, že se stal obětí státní zvůle: "Vzniká tu znova index zakázaných knih." Stažení všech výtisků však nebude tak jednoduché, kniha vyšla nejprve v šestitisícovém nákladu, ale zájem o ni byl tak velký, že následovaly další několikatisícové dotisky. Policie zatím neví ani to, jestli bude Mein Kampf zabavovat pouze u knihkupců nebo i v knihovnách. Žitko se všem obviněním brání slovy: "Já jsem tu knihu vydal jako historický spis, ne jako propagaci nacismu."

Jakub Trnka

ČR otevřela poslední kapitolu jednání o vstupu do EU

Ministři zahraničí Evropské unie a šesti kandidátů na vstup se sešli 13.června v Lucemburku, aby shrnuli výsledky přístupových jednání za první pololetí tohoto roku. Během rozhovoru

otevřeli poslední velkou a citlivou kapitolu – zemědělství. Unie váže k tomuto resortu na 40 000 stran nejrozličnějších předpisů, směřuje do něj polovinu svého rozpočtu.

Hlavním bodem střetu zájmů jsou dotace, které budoucí členské země požadují s okamžikem vstupu, ovšem EU se zdráhá dotovat zaostalé zemědělství zejména v Polsku. Právě od jednání s ním se očekávají největší problémy, a tak zřejmě dostane před ostatními kandidáty přednost.

Na lucemburské schůzce se do již "vyřízených" kapitol přesunou vnější vztahy a celní unie, celkem tak má Česko uzavřeno již 13 z 29 kapitol.

Lenka Ludvíková

Ze Slovenska Ekonomika zaznamenala výrazný nárůst, posiluje i koruna

Podle údajů Statistického úřadu SR stoupla v dubnu oproti loňskému roku průmyslová výroba o 18 %. Střízlivější odhady analytiků hovoří o 10 - 12 %. Hlavním tahounem ekonomiky je export, na němž mají největší podíl gumárenský, elektrotechnický a automobilový průmysl. Podniky bez vývozu se však dále zmitají ve finančních potížích. Hlavním důvodem posílení hospodářství je tak zřejmě příznivá mezinárodní situace, zejména zvýšení produkce, zejména zvýšení spotřeby v Evropě.

V souvislosti s pozitivními signály z průmyslu a kladným stanoviskem USA ke vstupu země do OECD posílila i koruna. Americký dolar se tak prodával přibližně za 44 Sk.

Lenka Ludvíková

Ekonomika Vláda zvýšila minimální mzdu

Ve středu 31.května vláda rozhodla o zvýšení minimál-

ní mzdy ze 4000 na 4500 Kč hrubého měsíčně, s platností od 1.července. Nejnižší čistý plat v České republice tak poprvé převyší životní minimum, a to o 13 korun. Hodi nová mzda vrostle ze současných 22,30 na 25 korun.

Sociálnědemokratická vláda se snaží postupně zvyšovat minimální mzdu, aby lidi více motivovala k zájmu o práci.

Dita Eckhardtová

Nezaměstnanost klesla

Podle Českého statistického úřadu klesla v květnu míra nezaměstnanosti na 8,7% (v dubnu 9%), od lednového maxima 9,8% vykazuje nezaměstnanost mírný pokles, a to i po statistickém očištění v souvislosti s nabídkou sezonních prací. Podle statistik se na poklesu podílí mírně oživení průmyslové výroby a vládní subvence do hutního a těžebního průmyslu.

Jakub Trnka

Investiční a Poštovní banka v problémech

Investiční a Poštovní banka, jeden z největších finančních ústavů v České republice, se ocitla ve vážných problémech. V současné době probíhá v IPB hloubková kontrola pod vedením renomované auditorské firmy Ernst & Young a přestože kontrola dosud není u konce, očekávané výsledky vzbuzují obavy. Předpokládá se, že auditorská firma bude žádat po IPB posílení rezerv minimálně o 20 miliard korun. Stávajícím akcionářům se myšlenka navýšení rezerv příliš nelíbí a žádají pomoc od státu a to i přesto, že majoritním akcionářem IPB není stát, ale japonská investiční banka Nomura. Hlavním argumentem akcionářů je fakt, že ostatním velkým bankám vláda také pomohla.

Na informace o potížích IPB ihned zareagovali klienti banky a v pondělí 12.června začali hromadně vybírat vklady. Jen za pon-

děli vybrali úspory ve výši 1,35 miliard korun. Ministerstvo financí spolu s Českou národní bankou vydalo následující den prohlášení, ve kterém doporučují navýšení základního jmění banky. V prohlášení se dále praví: "Nebudou-li tyto kroky dostatečně účinné, jsou vláda i ČNB připraveny přijmout potřebná opatření, která stabilitu banky zajistí." Tím stát de facto pohrozil zavedením nucené správy nad bankou. Další eventuality je odkoupení 46% balíku akcií od Nomury. V současné době se netrpělivě očekává definitivní výsledek auditu.

Jakub Trnka

Kurzovní lístek České národní banky

(platný od 15. 6. 2000)

EUR, 1.....	36.000
Belgie, 100.....	89.242
Francie, 1.....	5.488
Itálie, 1000.....	18.592
Rakousko, 1.....	2.616
SRN, 1.....	18.407
Kanada, 1.....	25.440
Slovensko, 100.....	86.022
USA, 1.....	37.354

Kultura

EXPO 2000 zažilo český Národní den

Týden po tom, kdy hannoverské výstaviště otevřelo své brány veřejnosti, přichystala česká delegace Národní den. Večer před tím, v úterý 6.června, přiletěl do města premiér Miloš Zeman, kterého doprovázeli ministr zahraničí Jan Kavan, ministr průmyslu a obchodu Miroslav Grégr, ministr kultury Pavel Dostál a ministr pro místní rozvoj Petr Lachnit.

Česká republika má na EXPO 2000 vlastní pavilon na ploše 3000 metrů čtverečních. Motto dosud největší světové výstavy na Zemi zní Člověk, příroda, technika, a tak českou stavbu obklopuje žebrování ze světlé hnědé dřeva. Nitro pavilonu je věnováno především historii. Jádrem expozice je šestimetrová replika kaple svatého Kříže (její originál je jednou z nejvýznamnějších částí hradu Karlštejna) se šesti obrazy Mistra Theodorika. Při vstupu do pavilonu si mohou návštěvníci prohlédnout sedm středověkých madon stojících na otočných podstavcích. Třetí část expozice pak tvoří rotunda sestavená z knih se soustavou zrcadel uvnitř, která má symbolizovat nekonečný prostor poznání.

Česká expozice je stálá a na hannoverském výstavišti vydrží celých 153 dnů. Co střední národní den přinesl zvláštního, byl především kulturní program. Tak například v průvodu národních tradic se představila vládní škola Jízda králů, na samostatných koncertech pak vystoupil hlavní magnet českého dne Karel Gott, zahrála také Hudba Hradní stráže nebo v pásmu Česká hudba třetího tisíciletí vystoupili Iva Bittová, Dagmar Andrtová, Jiří Stivín či skupina Hradišťan.

Martin Rusek

Před pražským Rudolfinem byla odhalena Dvořákova socha

V sobotu 3.června, v závěrečný den 55. ročníku mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro, odhalil pražský primátor Jan Kasl

na náměstí Jana Palacha před budovou Rudolfiny sochu hudebního skladatele Antonína Dvořáka (1841-1904). Slavnostního odhalení se zúčastnil např. ředitel společnosti Praha - Evropské město kultury 2000 Michal Prokop a ministr kultury Pavel Dostál. Zazněly i Dvořákovy skladby v podání Hudby Hradní stráže.

Dita Eckhardtová

Na biblické arše se dalo plout proti proudu času

Od 7.června po následujících pět dnů se mohli pražští diváci spolu s desítkami divadelníků vydat na alegorické Noemově Arše biblickou cestou proti proudu času, od zničení Sodomy a Gomory, přes potopu světa až k jeho stvoření. Cesta, jež měla symbolizovat cestu k základům divadla i života samého, byla programem akce Divadlo v pohybu - Archa 2000, jako další část projektu Praha - Evropské město kultury 2000.

Formou pohybového divadla, serií malých inscenací, tancem, sborovou recitací, ale i pomocí videoinstalací se autoři snažili vyjádřit kritický postoj k současnému světu, jehož jedinou nadějí je cesta k samotným kořenům, počátkům existence, umění. Putování umožnila ručně vytesaná dřevěná archa z dílny výtvarníka Petra Růžičky.

Akce vznikla z nápadu Václava Špáleho, Petra Oslzlého, Ondřeje Hraba, Iva Krobota a mnohých dalších autorů, hereců a výtvarníků spjatých především s brněnským divadlem Husa na provázku, pražským Sdru-

žením Serpes a Divadlem Archa.

Hlavními místy konání byly libeňská synagoga, výrobní haly městského pivovaru v Holešovicích a divadlo Archa. Účinkující však mohli diváci vidět i v ulicích Prahy. Archa bude následně převezena do Brna, kde bude ve své alegorické pouti pokračovat od 20. do 22.června.

Pavel Novotný

Sport

Výkony českých atletů

V pondělí 5.června na strahovském Odložilově memoriálu vytvořila sedmadvacetiletá Zuzana Hlavonová dvoumetrovým skokem nový český rekord. Zařadila se tak do nepočetné skupiny výškařek, kterým se povedlo laťku v dvoumetrové výšce zdolat. Dva metry překonala hned na poprvé. O laťku se sice otřela,

ta však nakonec zůstala na stojanech. "Po dvou metrech jsem přestala skákat. A taky proto, že kolem začali poskakovat reportéři, už jsem nebyla soustředěná," vysvětlila čerstvá rekordmanka.

Oštěpař Jan Železný suverénně vyhrál a hodem 90,53 metrů s přehledem splnil limit Českého atletického svazu pro start na olympiádě v australském Sydney. Světový rekordman se na domácí půdě představil po tříleté přestávce vynucené zraněním zad.

Noví Češi v NHL

Hráč pražské Sparty František Kučera se hodlá upsat novému týmu zámořské NHL Columbus Blue Jackets. Do NHL se vrací po třech letech ve Spartě. Předtím v zámoří odehrál sedm sezón. Do Columbusu přestoupili také Kučerův spoluhráč David Výborný a plzeňský Martin Špaňhel.

David Mířejovský

**Chcete mít odborně a levně vymalovaný
byt, dům, natřená okna, dveře či plot?**

**VOLEJTE ČESKÉHO HONZU
(708) 612-9566**

**Přirozeně i různé drobné práce v domě,
v garáži nebo na zahradě.**

Vše kvalitně, levně, rychle, čistě.

New England Inn

Restaurace s českou kuchyní

6855-59 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634

For more information call

Tel. (773) 685-7155

MidAmerica Federal SAVINGS BANK

FDIC Member
CASH SIMPLY

Overland
6620 W. Ogden Ave.
(708) 222-6200
6630 W. Cermak Rd.
(708) 484-7600

Chicago
5900 W. Cermak Rd.
(708) 863-6700
5847 W. Cermak Rd.
(708) 863-1227
4830 W. Cermak Rd.
(708) 656-1770

Channahon
55th & Holmes
(815) 325-7300

Rockford
7351 Laramie Rd.
(815) 435-1400

Aurora
1921 E. 31st St.
(708) 579-1400

Algonquin
1001 S. Washington St.
(630) 420-1001

9 E. Ogden Ave.
(630) 420-8300
1308 S. Napier Blvd.
(630) 420-8400
3040 Book Rd.
(630) 305-6100

Alsip
40 E. Bertram St.
(708) 442-9700

St. Charles
2600 E. Main St.
(630) 371-2100

Western Springs
40 W. 47th St.
(708) 246-8900

Elmhurst
230 E. Roosevelt Rd.
(630) 653-4900
161 Canada Sq. East
(630) 732-7900

Elmhurst
1000 E. Main St.
(630) 887-5900

Bank By Phone
Inside Illinois,
call (630) 305-8300
Outside Illinois,
call 1-800-782-8131

Loan Servicing
(630) 305-8300

Business Services
Loan Servicing
(630) 323-2265

Pietní vzpomínka na národní mučednici Dr. Miladu Horákovou

Vzpomínáme a uctíváme památku ženy, která celým svým životem, svým rovným charakterem a jednáním se zapsala na záslužné přední místo historie našeho národa. Blíží se padesáté výročí dne, kdy Dr. Milada Horáková naposledy spatřila zářít slunce nad rodnou vlastí.

Naše Milada – jak jí říkáme ve svých vzpomínkách – byla lidsky krásná, duševně vzácná a ušlechtilá žena, vysokých mravních hodnot, která přijala za své životní krédo ony velké ideály humanitního socialismu a demokracie, které hlásal a uvedl v život prezident T.G.Masaryk.

Její život byl naplněn dynamickou energií a hlubokým citem, který věnovala pro blaho svých bližních všem těm, kteří potřebovali zastání v úsilí o sociální spravedlnost. Její osobní bezpečnost ji nebyla ničím, jakmile se ocitla v jakémkoli nebezpečí a byla-li ohrožena lidská svoboda a demokracie.

V době nacistického útlačku byla mezi prvními, kteří organizovali odboj proti této brutální politické diktatuře. Od počátku si byla vědoma toho, že nastává krutý, nelidský zápas o bytí našeho státu. Byla si vědoma toho,

že jen s nezlomnou pílí a pevnou vírou resistance československého lidu lze spolupůsobit na celkový vývoj světových událostí a tím národu opět zajistit právo na život svobodného demokratického státu. Její víra v demokracii a svobodu byla neotřesitelná.

Bohužel, dlouho se svobodě národa netěšila. Již v roce 1940 byla zatčena a vězněna po různých věznicích; nelidsky mučena, zůstala pevná a nezlomená, v pevné víře, že její cesta je správná, a že je lépe obětovat svůj život než zradit národ a své spolupracovníky. Po čtyřech letech vězení byla postavena před německý soud a odsouzena k trestu smrti, ale rozsudek po její vlastní, skvělé a přímé obhajobě, jí byl změněn v 8 roků káznice. Její utrpení bylo bezměrné, a přesto nikdy nezakolísala ve svém přesvědčení. Naopak, pokud to okolnosti dovolily, byla vzpruhou a povzbuzením svým spoluvězňům.

Miladina láska k té malé, ale krásné zemi v srdci Evropy, ke svému lidu, došla naplnění. Koncem dubna 1945 byla osvobozena Americkou vítěznou armádou a vrátila se do vlasti. Ač s podlomným zdravím, přece zářící, vrací se naplněna štěstím,

že se opět vrátila svoboda těm, s nimiž byla spjata poutem nejněžnějším a nejpevnějším – československému lidu!

Ale záhy již po prvním opojení z vítězství, objevily se stíny a úzkost před budoucností. Pravda, byli jsme svobodní, ale podařilo se udržet demokracii proti panovačnému násilí a brutalitě komunismu? – To byla otázka každého československého občana, když se komunisté začali násilím zmocňovat moci a porušovat občanská práva.

Milada okamžitě pochopila vážnost doby a nebezpečí, které se blížilo. A tak, jak statečně bojovala proti násilí nacistů, postavila se celou vahou svého intelektu a politického postavení poslankyně čs. parlamentu do řad těch, kdož často s nadlidským úsilím hájili zájmy a právo demokracie.

Pracovala neúnavně, nedbajíc svého zdraví a své rodiny; cele se pouštěla do zápasu o udržení demokracie a svobody. Tento boj však zároveň znamenal konec jejího života. Komunistické násilí, provedené demagogy a chátrou ulice, slavilo své vítězství 25. února 1948 – komunistický puč pohřbil demokracii a svobodu československého lidu, aby jej zotročil a uvrhl do dvaatřicetiletého utrpení, které svým rozsahem a

Poslankyně Dr. Milada Horáková, odsouzena k trestu smrti před státním soudem v Praze r. 1950

následky předčilo všechny národní tragedie minulosti.

Milada rozhodně odmítla opustit svou vlast a odejít do exilu. „Ne všichni můžeme odejít, já zůstanu s národem doma,“ byla její odpověď přátelům, kteří ji vyzývali a upozorňovali na nebezpečí, které jí hrozí. Heroická Milada! Zůstala, aby opět organizovala nový odboj; tentokrát zapřísáhlým nepřitelem svobody byl vlastní domácí člověk, československý komunist, zaprodaný Moskvě svou touhou po totalitní moci. Její organizační činnost probudila a ovlivnila tolik lidí, že záhy se stala vůdčí osobností nového politického odboje. Pracovala neúnavně, vědoma si svého poslání a povinnosti k národu. – Byla záhy zatčena a rudými pochopy opět vystavena nelidskému mučení. Přesto zůstala nezlomná, pravdivá a věrná Masarykovým ideálům svobody a demokracie až do

posledního okamžiku svého života.

Politický proces s ní a jejími přáteli a spolupracovníky vyvolal rozruch v celém svobodném světě.

Milada neohroženě hájila své přesvědčení o právu na svobodu každého člověka tváří v tvář komunistickým katanům. Před vynesením rozsudku pronesla tato nezapomenutelná slova: „Podle nového pojetí zákonů jsme velezrádci. A přece víme, cítíme a jsme přesvědčeni o tom, že kdybychom měli znovu příležitost svobodně jednat, nejednali bychom jinak, než jak jsme činili po celý život, sloužíce věrně oněm vznešeným ideálům svobody, demokracie, sociálního pokroku a lidství, byť i tato věrnost v novém pojetí byla zločinem velezrady! Budoucnost prokáže, že to naše úsilí bylo dílem spravedlivým.“

Po vynesení rozsudku trestu smrti, Milada Horáková klidně a sebevědomě odpovídá svým komunistickým katanům: „Ráda postoupím tento trest, tuto oběť, vím-li, že to národ posílí v odporu proti komunismu!“

Dr. Milada Horáková 28. června 1950 spatřila blankytné nebe klenouti se nad Prahou naposledy!

S hlubokou úctou vzdáváme čest její památce!

Rozina Nehasilová

Prodám

na slunné Floridě v North Miami Beach

KRÁSNÝ RODINNÝ DŮM

se 4 bytovými jednotkami.

Jeden byt 2 pokojový + 2 koupelny, velká jídelna (19x15) a zahradní veranda.

Tři byty jednopokojové s jídelnou, kuchyní a koupelnou.

Velká oplocená ovocná zahrada.

Dobrá investice – nízká cena.

K moři pouze 10 minut.

Měsíční příjem \$ 2000.

Prodej kvůli stáří.

Na požádání zašlu foto.

Irene M. Sterbinsky, 330. NE 119 Terr.
North Miami Beach, Florida 33161

Nabízíme video natočené českou televizí
ze seriálu

„TA NAŠE POVAHA ČESKÁ“

Tento snímek jedná o ukradených domech. Jsou na něm původní majitelé, komunističtí kupci, předsedkyně Nejvyššího soudu Eliška Vágnerová a bývalý ministr Ruml.

Cena videokazety i s poštovním \$ 10:00

Objednávky na adrese:
Czech Coordinating Office
1103-100 Antibes Dr.
Toronto, Ontario
CANADA M2R 3N1

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 8:15 h. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicaru, IL - 2414 So. 81st Ave.

Vzpomínka na Tat'ánu Wahlovou – Hermanovou

Jak pohádky začínají, v jedné výstavné vile nedaleko pražského hradu, s překrásným výhledem na sto-věžatou Prahu, žila před druhou světovou válkou malá holčička jménem Tat'ána. Tenkrát bylo ve vile živo, tatínek byl známý pražský advokát a mezi hosty byl i Max Švabinský, který zvečnil dívčinu krásu, i rodina Havlů. Výhled zůstal, ale ve vile je dnes švédské velvyslanectví, a nikdo z dívčinych příbuzných už tam nesídlí...

Osud napsal román. Zlo nezná hranic, a tak došlo k okupaci, za níž tatínek zahynul v koncentračním táboře Buchenwald. V té době dívčin budoucí manžel Slávek Wahl byl vedoucím skautské odbojové organizace Zpravodajské brigády České Národní Rady, a posílal zprávy vládě v exilu. Po válce neměla svoboda dlouhého trvání a za komunistů obnovil dívčin manžel svoji zpravodajskou činnost, tentokrát proti komunistické diktatuře. Byl odhalen a v monster procesu Nechan-ský – Wahl odsouzen k smrti a popraven.

Zcela nevinná Táňa byla také zatčena. Žila dosud v tak chráněném světě, a s tak čistou mateřštinou, že se na cele po výsleších ptala

svých spolupříbuzných na význam těch některých nejsprostších nadávek, kterými ji častovali estébáci. Přesto byla odsouzena k mnohale-tému vězení pro údajnou ve-lezradu. Přes denní ponižová-ní a útrapy se ale nikdy nepokojila a žila se stoickou rozvahou po léta v pardubic-kém kriminále.

Ve vězení nikdy neplakala. Až když jí po amnestii vydali zpět prstýnek – který nesměla ve vězení nosit – přemohl ji pláč, neboť si uvědomila, že už nikdy ne-uvídí toho, kdo jí ten prstý-nek navlékl. S tím se ale odmítla smířit její maminka, která stále po večerech če-kala, kdy se vrátí z práce domů Slávek. A tak čekala i poté, kdy Táňa spojila svůj osud s jáchymovským mu-klem Pepou Hermanem. Ne-byly to šťastné doby ani večery, kdy ti tři žili spolu v podřadném bytě v Praze a žili – k hanbě spoluobčanů – život vyvržených ve své vlastní zemi.

Když bylo možné po praž-ském jaru opustit macešskou vlast, vycestovali Her-manovi za jeho bratrem, který uprchl už po únoru do Brazílie. Tam sloužila Táňa se svým manželem brazil-ským zbohatlíkem. Jedovatý pavouk „black widow“ byl jedním z brazilských poz-dravů české ženě. Ani ten ji nezdolal.

Po pár letech se jim podařilo vystěhovat se do Ameriky, kde opět začínali ve službě na kalifornské farmě. Dalším krokem v jejích životě byl pekařský krám v Kalifornii, a dívka z pohádky nebylo zatěžko vstávat za rozbřesku dne a pécti dobroty. Jejím jediným účelem života se stalo být po boku Pepy a pomáhat k jeho spokojenosti. Byla vyrovnána s osudem a do konce života neměla žádné ambice ani nesplněná přání. Ani po pádu komunismu ve staré vlasti nenavštívila Prahu. Oba bývalí muklové ne-

uvěřili režimu, který nedo-vedl příkře a rozhodně od-soudit minulá bezpráví, a to byt' i jen slovy.

Je to neuvěřitelné, ale osud tomu chtěl, že se Táňa v Americe sešla v horách Wyomingu s Miladou, jed-nou ze svých spoluvězeň-kyň, a dokonce i s jejím manželem, který kdysi byl členem Slávkovy Zpravo-dajské brigády. Dvěma čes-kým ženám z Pardubic, kte-ré se naposledy viděly ve vězeňském hábitu v pardu-bickém vězení, naslouchali ve wyomingském táboře losi a medvědi, ale hovor se točil kolem osudu ostatních žen i domova. Táňa vzpo-mínala, jak si jednou pár děvčat v kriminále natrhlo hezké máčky za barákem „C“ a v neděli se těšilo z chvíle klidu. Nevěděly, že jsou to kytičky, které si tam pěstuje Milada ze semínek, které jí poslal z Ameriky manžel, a které jí propašo-vala maminka. Ale muselo to spravit vzájemné pocho-pení a objetí.

V další etapě života v exi-lu se Hermanovi rozhodli hledat klid a našli ho opět v Kalifornii na Diamond Lake v podhůří pásma Sier-ra Nevada. Společníkem jim tam byl věrný pes Lisa a labutě na jejich jezeře. Kdykoli to bylo možné, vy-razili do hor a do Yosemite-ského Národního Parku, kte-rý jim učaroval.

Tam nyní dostihl Táňa její osud a zákeřná nemoc ji zdolala po pěti měsících úporných zápasů. Bez stra-chu a s klidem antické hr-dinky prohlásila: „Nevěděla jsem, že je tak těžké umí-rat.“ Až do poslední těžké chvíle jí věrně sloužil její vzorný manžel Pepa.

Je málo osudů, které mo-hou tak živě ilustrovat úděl naší generace. Proto jej dá-váme na papír, aby naši mladí potomci mohli poznat mezi sebou opravdové hrdi-ny, kteří odcházejí, a aby dovedli včas rozeznat ne-bezpečí, které jim v životě hrozí a hrozit bude.

Čest památce tiché hrdi-ny Tat'ány Wahlové – Her-manové. R. I. P.

KONFERENCE ZAHRANIČNÍCH ČECHŮ 30.září – 5.října 2000

PRAHA – EVROPSKÉ
MĚSTO KULTURY
ROKU 2000. O.P.S.
& UNIVERZITA KARLOVA

Mezinárodní koordinační výbor
Univerzity Karlovy:
Dr. Oldřich Černý
Prof. Karel Kánský, PhD.
Prof. Dr. Severin Daum

Vážení přátelé,

V rámci rozsáhlého projektu „Praha – Evropské město kultury roku 2000“ si Vás dovoluujeme pozvat jménem Univerzity Karlovy a v úzké spolupráci se Stálou komisí Senátu pro krajany žijící v zahraničí, Podvýboru Poslanecké sněmovny pro styky s krajany a Odboru kulturních a krajanských vztahů MZV ČR k účasti na

Konferenci zahraničních Čechů

v Praze ve dnech 30.září – 5.října 2000

Program

Sobota 30.09.

Neděle 1.10.

Pondělí 2.10.

Úterý 3.10.

3.10 – 5.10

Čtvrtek 5.10.

Registrace

Registrace a seznamovací zájezd pro
Účastníky Konference

Slavnostní zahájení ve Velké aule
Karolina

Emigrace a exil jako způsob života.

Symposium

Část I: Sociálně psychologické
aspekty života v cizím prostředí

Část II: Odras způsobu života české
emigrace v literatuře

Forma sympozia:

úvodní referáty a panelová diskuse

Praha – město kultury a historie.

Přednáška a diskuse

Čeští lékaři v zahraničí. Panel

Pracovní jednání zástupců českých
spolků a organizací v zahraničí

- projevy představitelů Parlamentu ČR a věcné
příslušných ministerstev; diskuse

- kulturní a organizační aspekty spolkové činnosti

- oživení činnosti a možnosti českých komunit
v zahraničí

- archiv; shromažďování materiálů, jejich

odborné zpracování a uložení

- české památky v zahraničí

Závěrečné zasedání

Konference bude doplněna kulturním a společenským programem.

Tato konference navazuje na Týden zahraničních Čechů, který se konal v Praze koncem června a počátkem července 1998. Doufáme, že také letošní setkání bude příležitostí k prohloubení osobních styků a účinné spolupráci, ke konstruktivnímu dialogu i k řešení stávajících problémů.

V zájmu úspěšného organizačního zajištění celého programu si dovoluujeme požádat představitele organizací a spolků Čechů v zahraničí, aby o Konferenci informovali své členy a aby zaslali přihlášku nejpozději do 26.června 2000 na adresu sekretariátu, která je uvedena níže.

S přátelským pozdravem za

Mezinárodní koordinační výbor Univerzity Karlovy

Severin Daum
místopředseda
Mnichov
Německo

Oldřich Černý
předseda
Ženeva
Švýcarsko

Karel Kánský
generální tajemník
Bethesda, MD
USA

Sekretariát oslav:

PP. Production, Švédská 21, 150 00 Praha 5, Czech Republic

Tel.: +420 2 57 32 41 – 3

Fax: +420 2 57 32 50 40

E-mail: pp.production@volny.cz

Kontaktní osoba: Kateřina Riley

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance since 1879

1-216-341-0444

Chicago Representatives

Loretta Moravec

1-708-484-3162

Elizabeth Trodden

1-708-484-3162

Mary Ann Mahoney, Pres.

Elsie Malec, Sec.Treas.

VOICE OF THE NATION

Reminiscence of Fr. Demetrius Kowalczyk

The hulking, roaring, yellow mass moved slowly up the tortuous incline of the cobblestoned driveway to the Studite monastery in Lviv. There he was, perched high next to the driver, far from the surface of things but very much engaged, like a navigator at the helm of an oil tanker. Fr. Demetrius - smiling proudly from one large ear to the other and waving wildly out the window to clear the teeming children below - had commandeered another innocent bystander to assist in one of his projects to change the world. This time it was the owner of a giant earth mover who had no other choice but to help the Studites in carrying away a mountain of debris from a construction site. The feisty monk was not one to be denied, especially if he was on a mission from God.

Well into his eighties, Fr. Demetrius Kowalczyk, a Ukrainian-American Benedictine of St. Procopius Abbey in Lisle, Illinois heard a call to go to the land of his forefathers to assist in the rebuilding of the Church after decades of communist persecution. He attacked the

problems of building, reconstruction, cleaning and facilities planning at the Studite monastery and at the Lviv Theological Academy with a vengeance, like a man who knew his days were numbered. And woe to the unwitting soul who could not understand how things should be done. With a grin and a firm resolve the frail looking elder would bring the filtering soul around to the faith. His vision was broad. In a short time he succeeded in transporting from decommissioned American army bases in Germany tons of beds, kitchen ovens and utensils, furniture, building tools and supplies, vehicles and just about everything else required by the Studites to operate their various pastoral and charitable activities.

Understanding well that the abundance of his country needed to be shared with the land of his ancestors, hallowed by the sacrifice of martyrs but ravaged by the decades of Soviet social scheming, Fr. Demetrius did not limit his scope to the pressing needs of the hour. As a man who sought to the heart of the spiritual life he

was a great enthusiast of the oral history project of the Institute of Church History fighting against time to record the lifestories of thousands of confessors of the faith. As his last project, he focused his charitable efforts on rebuilding the Lviv Theological Academy so as to guarantee the formation of future leaders. Fr. Demetrius, with the support of his Abbey, was able to secure a major grant for the LTA that served as a cornerstone for the refurbishing of the new Academy building, a job that he will see completed from his eternal abode.

In a few short years this indefatigable octogenarian made a difference in the world to which he was called. Today countless orphans, homeless, and needy can count on support of the Studite monks thanks to the input of Fr. Demetrius. Five-hundred priests, religious, seminarians, and laypersons who study at the LTA are grateful to the Ukrainian-American Benedictine for assisting the Academy as its first steps to revive theological education.

Fr. Demetrius' practical labors were so fruitful because he was a man of prayer. Dedicated to the Byzantine monastic office which he celebrated regularly and carefully using a veritable library of liturgical books, Fr. Demetrius was an icon of the Benedictine motto *Ora et labora* (Pray and Work). His liturgical library generously bequeathed to the LTA by the Abbot of St. Procopius Abbey, Rt. Rev. Hugh Anderson, O.S.B., will remain as another lasting legacy of Fr. Demetrius Kowalczyk in Ukraine, a world to which he brought change as well as unforgettable smile.

*Fr. Borys Gudziak Vice-Rector,
Lviv Theological Academy*

ČSA Flight between Prague and New York Celebrates Thirtieth Anniversary

Thirty years have already

passed since the moment when a regular ČSA flight touched down at a New York airport for the first time. On 4 May 1970, a Russian-made Ilyushin 62, in the colors of the then Czechoslovak Airlines, landed on the New York runway with 16 passengers on board. The five-member cockpit crew flawlessly managed the flight from Prague to New York (with a planned stop-over in Montreal).

With its OK 598 flight, ČSA began a long history of flights to the New World, and today it is the only airline offering direct and regular flights from Prague to New York. Modern Airbus A310-300 airplanes operate the flight to New York, currently five times a week and in the summer season daily. The airplane is flown by two pilots and may carry up to 207 passengers. Last year, more than 85 thousand passengers traveled with ČSA on this flight and almost one thousand tons of cargo were transported.

On flights between Prague and New York, as well as on other long-distance flights, ČSA offers, besides international specialties, the delicacies of Czech cuisine, e.g. delicious Czech wines and liqueurs (not to mention traditional Pilsner beers). Passengers in Business Class are offered individual service and assistance in different world languages. Clients will relax in comfortable seats, which now offer more space thanks to considerable extension of the space between seats, the possibility of a larger reclining angle and the seats' adjustable shape. Adjustable side headrest and reclining footrest with adjustable fo-

otstool.

Both ČSA traveling classes are, of course, non-smoking. In addition to all this, ČSA clients may watch the Airshow video system and thus be kept up-to-date regarding the airplane's position throughout the flight - or watch movies or listen to various music programs.

Thanks to cooperation with the American company Continental Airlines, which began in 1996, ČSA offers connections to 26 destinations on the American continent (including the direct Prague - New York flight). The ČSA and Continental Airlines alliance allows passengers to travel between Prague and more than a hundred cities in the United States of America at advantageous prices, and to utilize the advantages of interconnected frequent flyer programs.

Czech Airlines is the only company offering regular non-stop connection between Prague and New York throughout the year. Besides this flight, ČSA also provides direct flights to Canada, between Prague and Montreal and Prague and Toronto.

Contact: Czech Airlines,
1350 Avenue of the Americas
Suite 601, New York,
NY 10019, Phone: (212) 765 6545
Fax: (212) 765 6588, (212) 7656108
E-mail: csa@interport.net

"Go Into the Whole World!"

The 50-minute Czech video,

featuring the ordination of Bishop Peter Esterka, has now been dubbed in English and is available for \$ 19.95 plus \$5.00 handling and mailing. Please order by sending this form, with check or money order made out to NAPCCC, to Dr. Joan Timmerman, College of Saint Catharine, Mailbox # 4240, Saint Paul, MN 55105.

#Copies _____ English _____ Czech _____
Send to: Name _____
Address _____
City, State, Zip _____

Czech Radio Schedule for the Cleveland Area

Sundays 11.00 a.m. - noon

WRMR 850 AM

Host Joe Kocab

Sundays 1.05 - 2.00 p.m.

WERE 1300 AM

Host Joe Kocab